

**VLAAMSE
GEMEENSCHAPSCOMMISSIE

DE RAAD**

ZITTING 2021-2022

Nr. 8

INTEGRAAL VERSLAG

Vergadering van vrijdag 11 februari 2022

Ochtendvergadering

INHOUD

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN	3
BERICHT VAN VERHINDERING	3
VRAAG OM UITLEG (R.v.O., ART. 59)	3
- van mevrouw Bianca Debaets aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende de stand van zaken van de uitvoering van het Armoedeplan VGC	
<i>Sprekers: Bianca Debaets – Cielkje Van Achter – Khadija Zamouri – Arnaud Verstraete – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter</i>	

VRAAG (R.v.O., ART. 58)	8
- van mevrouw Carla Dejonghe aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende zijinstromers voor kindbegeleiding	
<i>Sprekers: Carla Dejonghe – Elke Van den Brandt, collegevoorzitter</i>	
Vragen om uitleg (R.v.O., ART. 59)	11
- van mevrouw Bianca Debaets aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid en aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende coronamaatregelen in het Nederlandstalig onderwijs in functie van de coronacrisis en de Omikronvariant	
<i>Sprekers: Bianca Debaets – Gilles Verstraeten – Khadija Zamouri – Sven Gatz, collegelid</i>	
- van de heer Gilles Verstraeten aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, en aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid betreffende het Multifunctioneel Centrum voor Kasterlinden en Zaveldal	
<i>Sprekers: Gilles Verstraeten – Sven Gatz, collegelid</i>	
- van mevrouw Els Rochette aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de coronabarometer in het onderwijs en de kwaliteit van afstandsonderwijs in de Nederlandstalige scholen in Brussel	
<i>Sprekers: Els Rochette – Sven Gatz, collegelid</i>	
- van de heer Mathias Vanden Borre aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, betreffende de stand van zaken van het zwembadproject op de Abattoir	
<i>Sprekers: Mathias Vanden Borre – Pascal Smet, collegelid</i>	
- van de heer Gilles Verstraeten aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, betreffende de stand van zaken van het Lokale Integratiebeleidsplan en het proefproject CoNnect Brussel	
<i>Sprekers: Gilles Verstraeten – Lotte Stoops – Khadija Zamouri – Pascal Smet, collegelid</i>	
ACTUALITEITSVRAGEN (R.v.O., ART. 60)	26
- van de heer Jan Busselen aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, met betrekking tot “alarmerende” resultaten bij luchtonderzoek in Brussel	
<i>Sprekers: Jan Busselen – Sven Gatz, collegelid</i>	
- van de heer Gilles Verstraeten aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de resultaten van de eerste Koalatest	
<i>Sprekers: Gilles Verstraeten – Sven Gatz, collegelid</i>	
BIJLAGEN	33
TREFWOORDENREGISTER	34

8ste vergadering

Vergadering van vrijdag 11 februari 2022

OCHTENDVERGADERING

De vergadering wordt om 9.31 uur geopend.

Voorzitter: de heer Fouad Ahidar

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Collegevoorzitter Elke Van den Brandt vraagt of alle aan haar gerichte vragen kunnen worden gebundeld. De vragen die zowel aan collegevoorzitter Elke Van den Brandt als aan collegelid Sven Gatz zijn gericht, zullen gecoördineerd beantwoord worden door collegelid Sven Gatz.

BERICHT VAN VERHINDERING

De voorzitter: Mevrouw Hilde Sabbe (one.brussels-Vooruit) is afwezig door ziekte.

VRAAG OM UITLEG (R.v.O. art. 59)

Stand van zaken uitvoering Armoedeplan VGC

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Vorig jaar, op vrijdag 8 januari 2021, wijdde de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie de ochtendvergadering aan de bespreking en goedkeuring van het Kinderarmoedebestrijdingsplan 2021-2025 dat de VGC toen wilde indienen bij de Vlaamse overheid ter verantwoording van een jaarlijkse subsidie van 220.500 euro. In dat verband stelde de collegevoorzitter: *“Er is niet alleen dit plan, we willen ook dat de VGC de tussenschakel wordt die de andere overheidsinstellingen samenbrengt, zodat Vlaanderen en de VGC niet elk een eigen beleid voeren. Daarom enten we het algemene Armoedeplan van de VGC, dat we hier zullen voorstellen, op het gecoördineerde gezondheids- en welzijnsplan van de GGC, Brussels takes care, dat tegen mei 2021 klaar moet zijn.”*

Bij de voorstelling van de Beleidsverklaring 2021-2022 stelde de collegevoorzitter ook nog: *“De strijd tegen armoede loopt als een rode draad door het strategisch meerjarenplan van de VGC. Dit werkjaar beginnen we met de uitvoering van het VGC-armoedeplan, waarvoor we onze adviesraden en armoedewerkingen uitvoerig hebben bevraagd.”*

We zijn ondertussen al in de tweede helft van de bestuursperiode en zelfs al vijf maanden ver in het werkjaar 2021-2022, maar het GGC-plan *Brussels takes care* of het algemene Armoedeplan van de VGC vind ik nergens terug. Op de website van de VGC vind ik wel een *Visietekst Armoedebestrijding*, maar niet de 2 globale plannen waarnaar u verwees.

Kunnen we het in januari 2021 aangekondigde algemene Armoedeplan van de VGC ontvangen en bespreken? Armoede is immers een heel belangrijk thema, dat jammer genoeg alleen maar prominenter wordt. Is het document online beschikbaar? Welke actiepunten van het VGC-Armoedeplan zijn al van start gegaan? Welke worden dit jaar opgestart? Wat is het tijdschema per doelstelling, en hoeveel middelen worden daar telkens voor vrijgemaakt?

Heeft het VGC-College de ambitie vastgelegd om via het plan nog steeds de verbinding te verzekeren tussen de plannen van de andere overheden die in Brussel bevoegd zijn voor armoedebestrijding?

Welke bijdrage levert de VGC of heeft ze geleverd aan *Brussels takes care*? Welke afstemming gebeurde daarover met de Vlaamse Gemeenschap? In welke mate kennen die bijdragen hun neerslag in het plan van de GGC? In hoeverre beschouwt u het plan van de GGC als overlegd en afgestemd met de plannen van de Vlaamse Gemeenschap en van de VGC?

Tot slot, de Vlaamse Regering keurde op 25 september 2020 het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding 2020-2024 goed. Welke van de door de Vlaamse overheid bepaalde strategische doelstellingen onderschrijft het VGC-College? Welke acties, eventueel met een vertaalslag naar Brussel, onderzoekt u? Heeft het College al beslist sommige daarvan concreet vorm te geven? Hoeveel middelen worden er per actie uitgetrokken?

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): Ik sluit me aan bij de zeer volledige en interessante vraag van mevrouw Bianca Debaets. Ze snijdt hier een belangrijke problematiek aan. Ook binnen de GGC wordt er werk gemaakt van een geïntegreerd welzijns- en gezondheidsplan, een thema dat de heer Gilles Verstraeten heel goed voor ons opvolgt. In de debatten daarover wordt vaak verwezen naar de Franse Gemeenschapscommissie (Cocof), maar komt de VGC zelden ter sprake. Dat is wel vaker het geval: ook bij eerdere plannen rond bv. geweld tegen vrouwen en acties rond de apotheken had ik de indruk dat de VGC en de Vlaamse Gemeenschap over het hoofd werden gezien.

Zoals mevrouw Bianca Debaets al aangaf, worden er ook in het Vlaamse plan middelen vrijgemaakt voor armoedebestrijding in Brussel. Voor 2020 gaat het om zo'n 2 miljoen euro. Hoe lopen die projecten? De VGC kan het uiteraard niet in haar eentje. We moeten dus zeker partnerschappen aangaan en ervoor zorgen dat we betrokken zijn. Zo kunnen we met vereende krachten het probleem aanpakken en op het terrein zaken voor elkaar krijgen.

Als we "armoede" zeggen, gaat het vaak over de OCMW's. Ik ben benieuwd om meer te horen over de samenwerkingen die uw Administratie opzet met die OCMW's. Ik vang veel klachten op van mensen die niet in het Nederlands geholpen kunnen worden. Hoe zorgt u ervoor dat ook de Vlaamse Brusselaars in moeilijkheden uit de armoede raken? Wat onderneemt u op dat vlak?

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Ik houd het kort. Als het over armoede gaat, moeten bij ons allemaal de alarmbellen afgaan, en zeker als het over kinderen in armoede gaat.

Wat mij vooral interesseerde in de interessante vraag van mevrouw Bianca Debaets, is onze rol als tussenschakel. Kunt u dat aspect wat uitgebreider toelichten? Er is uiteraard het Vlaamse plan, binnen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn er allerhande acties, de OCMW's ondernemen van alles en ook via het onderwijs zijn er pogingen om het probleem aan te pakken,

maar hoe kunt u specifiek vanuit de Vlaamse Gemeenschapscommissie die cruciale schakel vormen om de zaken beter en efficiënter te laten verlopen?

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Armoede is een vreselijk probleem, dat Brussel veel te hard treft. Voor veel te veel families en kinderen is het een dagelijkse realiteit. Het klopt dat de middelen van de VGC om het probleem te verhelpen, relatief beperkt zijn. Dat neemt evenwel niet weg dat we alles moeten doen wat in onze macht ligt om mee te strijden tegen armoede. Ik weet dat u gevoelig bent voor het probleem, mevrouw de collegevoorzitter. Daarom sluit ik me graag aan bij de interessante vragen die al werden gesteld.

Wat is het tijdschema voor het Armoedeplan? Wanneer kunnen we het inzien? Wanneer kunnen we de resultaten op het terrein zien? Kunt u al een tipje van de sluier lichten? Wat worden de grote lijnen van het plan?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Een aantal vragen betroffen het Armoedeplan dat de VGC voorbereidt en de linken met de plannen van de andere overheden. Het is de eerste keer dat de VGC een eigen Armoedeplan opstelt. Daarom kader ik het plan en het traject graag eerst even.

Het VGC-Armoedeplan is een specificatie van het VGC-Meerjarenplan. De VGC heeft zich ertoe verbonden de strijd tegen armoede verder op te voeren. We maakten een aantal duidelijke strategische keuzes en maakten daarvoor budgetten vrij in de meerjarenbegroting.

Het Armoedeplan is transversaal of bevoegdheidsoverschrijdend opgevat. Armoede is immers een complexe problematiek die alle levensdomeinen raakt. Alle VGC-beleidsdomeinen, de communicatiedienst en de personeelsdienst van de VGC werkten er dan ook aan mee.

Daarnaast organiseerde de VGC in het najaar van 2021 4 dialooggroepen met mensen in armoede. Het College vond het belangrijk om het Armoedeplan in wording te toetsen aan de realiteit. Daar hebben we bewust tijd voor uitgetrokken. Het is immers niet evident om de doelgroep "*eventjes te laten meedenken*" over de plannen. Het traject nam dus tijd in beslag. Dat was nodig, maar het heeft uiteindelijk ook tot een sterker plan geleid. We wilden ons ook laten voeden door nieuwe ideeën en signalen. Het was voor ons cruciaal dat dit plan niet werd geschreven over de hoofden van de betrokkenen heen, maar dat mensen in armoede het plan actief mee vorm konden geven.

Het traject werd begeleid door het Brussels Platform Armoede (BPA) en de 7 Brusselse armoedeverenigingen. Tijdens de dialooggroepen kwamen verschillende thema's aan bod, zoals welzijn, gezondheid, cultuur, onderwijs en sport. Het BPA inspireerde ons ook door een aantal bedenkingen en aanbevelingen mee te geven.

Ook de verschillende VGC-adviesraden werden bevroegd. Die consultatie leverde heel relevante input op, waar we verder mee aan de slag willen gaan. Zoals u ziet, is er een grondig traject doorlopen om tot dit Armoedeplan te komen. Daarbij stond de dialoog met mensen in armoede en de adviesraden voorop. Dat maakt het verloop van een traject langzamer, maar het resultaat wordt des te waardevoller.

Het Armoedeplan zit momenteel in de laatste rechte lijn. Het plan zal naar de raadsleden worden gestuurd en kan dan uiteraard, als de raadsleden en de voorzitter dat willen, in de Commissie voor Welzijn, Gezondheid en Gezin behandeld worden.

Met dit Armoedeplan gaan we als VGC aan de slag met de hefboomen die we hebben. We zetten heel wat inspanningen van de voorbije legislaturen voort, die onder meer door mevrouw Bianca Debaets zijn opgezet, maar we formuleren ook een aantal concrete speerpunten waarmee we de strijd tegen armoede willen versterken.

Armoede valt niet te herleiden tot het bevoegdheidsniveau van 1 enkele overheid. Het is dus nodig dat de VGC een flankerend beleid voert naast het Armoedebestrijdingsbeleid van die andere overheden, zoals de federale overheid, de Vlaamse overheid, de GGC en de OCMW's.

U stelde een aantal vragen over de wisselwerking tussen de VGC en *Brussels Takes Care* van de GGC enerzijds, en het Actieplan Armoedebestrijding van de Vlaamse Gemeenschap anderzijds.

De GGC neemt het voortouw voor het *Brussels Takes Care*-plan. Er moet zeer binnenkort een eerste geïntegreerd welzijns- en gezondheidsplan op tafel liggen. Zoals Brussels minister Alain Maron in de bevoegde commissie heeft toegelicht, zijn de verschillende overheden die bevoegd zijn voor Welzijn en Gezondheid, bij de opmaak betrokken. Zo ook de VGC en de Vlaamse Gemeenschap.

Ik licht dat proces even toe. Het Brussels Observatorium voor Gezondheid en Welzijn bezorgde ons voor de opmaak van *Brussels Takes Care* 6 themafiches. De VGC en de Vlaamse Gemeenschap stemden dit met elkaar af en leverden gezamenlijk input aan de GGC. Daarnaast namen we ook deel aan een aantal werkgroepen en specifieke uitwisselingsmomenten met de verschillende Brusselse Administraties. *Brussels Takes Care* zit in de finale fase en wordt dit voorjaar voltooid en voorgesteld in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement.

In de verdere concretisering van het Brussels Armoedebeleid is de VGC in elk geval vragende partij om verder te gaan op dit elan van samenwerking en om de inspanningen nog op te drijven. Concreet is er nu ook een werkgroep 'Toegang tot rechten' opgestart. De GGC, de Cocof en de VGC werken daarin samen met verschillende ondersteuningsorganisaties in de welzijnssector. Het is de bedoeling om tot een verdere afstemming te komen, zowel beleidsmatig als op het terrein, om meer Brusselaars toegang te geven tot grondrechten en hulpverlening.

Ten slotte, nog een woordje over de relatie met het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding, het VAPA. Het VAPA voorziet niet alleen in acties op het niveau van de Gewestbevoegdheden, maar ook in een aantal acties op het niveau van de Gemeenschappen. De VGC heeft bij de opmaak van dit plan ook input geleverd. In het plan zijn acties opgenomen die ook in Brussel worden uitgerold.

In het VAPA wordt gesteld dat armoedebestrijding in Brussel een gedeelde verantwoordelijkheid is van de Gemeenschappen en lokale overheden alsook dat de VGC de regierol opneemt als Vlaams lokaal bestuur. Ze voert haar Armoedebestrijdingsbeleid op basis van de hefboomen die de Gemeenschapsbevoegdheden mogelijk maken.

Het VAPA voorziet in een aantal acties waarin ook het VGC-beleid gevat is, bv. de betere toegankelijkheid van de dienstverlening, de strijd tegen onderbescherming via het Geïntegreerd Breed Onthaal, ondersteuning van het Kinderarmoedebestrijdingsplan, Huizen van het Kind in Brussel, vrijetijdsparticipatie voor gezinnen in armoede enzovoort. De Vlaamse Gemeenschap zet ook rechtstreeks middelen in via de Vlaamse erkende terreinorganisaties. Er kwamen extra middelen voor de jeugdhulp via '1 Gezin 1 Plan' of voor de opstart van de STEK-werking van Saamo Brussel. De VGC heeft onder een aantal van die initiatieven mee haar schouders gezet.

In de meeste gevallen waarin de Vlaamse overheid middelen verstrekt voor armoedebestrijding, zorgt de VGC voor een aanvullende financiering. Ik geef hierbij nogmaals het voorbeeld van de ontwikkeling van het Lokaal sociaal beleid, de Huizen van het Kind of het Kinderarmoedebestrijdingsplan. De armoedeproblematiek in Brussel is vele malen scherper dan die in Vlaanderen. Een voorafname van 5 % in een aantal acties van de Vlaamse overheid is een belangrijke stap vooruit, maar de noden op het terrein blijven groot. Er is dus nog veel werk aan de winkel.

Ik hoop dat ik hiermee een overzicht van de verschillende plannen heb gegeven. Ik wil met dit antwoord vooral ook aangeven dat de VGC armoede zeer ernstig neemt en beseft wat de beperkingen van haar slagkracht zijn. We proberen een schakel te zijn tussen de andere overheden met de hefboomen die we hebben, en op die manier samen de strijd aan te gaan.

Er zijn een aantal projecten in het Geïntegreerd Breed Onthaal. De samenwerking met de OCMW's, waarnaar mevrouw Cieltje Van Achter vroeg, is in een vorige zitting toegelicht. Er is ook een werkgroep 'Toegang tot rechten', waarin verschillende Brusselse overheden samenwerken en waarnaar ook werd verwezen.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Het is natuurlijk onmogelijk om de Brusselse armoedeproblematiek in 5 minuten toe te lichten. De timing verbaast me. We zitten over de helft van de legislatuur. Het plan is in de zitting van januari 2021 aangekondigd. Ondertussen zijn we meer dan een jaar verder en is het nog niet klaar. Het wordt stilaan tijd om te landen als u ook nog iets concreets wilt realiseren met dat plan. Bovendien is het ook binnen de GGC nog niet helemaal afgerond. Ik had gehoopt dat u toch al een beetje een tip van de sluier zou kunnen lichten. U hebt naar Vlaanderen verwezen met zijn schitterende '1 Gezin 1 Plan'. Wat zult u echter zelf doen? Welke budgetten zult u ervoor vrijmaken?

Het is een goede zaak dat de adviesraden betrokken blijven. We hebben in de vorige legislatuur daar sterk op ingezet. Is het mogelijk om de verslagen aan de Raad te bezorgen? Veel collega's zijn benieuwd naar de aanbevelingen van mensen die zelf met de problematiek worden geconfronteerd of daarin expertise hebben.

Mevrouw Cieltje Van Achter (N-VA): We wachten vol ongeduld tot er in actie wordt geschoten, de plannen worden afgerond en we op het terrein daadkrachtiger acties kunnen realiseren. De armoedecijfers in Brussel zijn hallucinant. Wanneer Brussels minister Alain Maron in het kader van de energieproblematiek zegt dat 28 % van de Brusselaars het sociaal tarief geniet en dat hij dat een goede maatregel vindt, dan krijg ik het heel benauwd, want dat zijn heel veel Brusselaars. Alle indicatoren staan op rood. U moet ervoor zorgen dat uw plan er zo snel mogelijk komt, dat we het zo snel mogelijk kunnen bespreken en dat de actie op het terrein aanzienlijk versterkt kan worden met alle actoren, van OCMW's over de Vlaamse Gemeenschap tot de GGC en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. We mogen niet op onze lauweren rusten en moeten nog veel meer in actie schieten.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Ik heb geen verdere vragen. U was over de hele lijn heel duidelijk.

De heer Arnaud Verstraete (Groen): Het is een kwestie van samenwerking. Het is dus logisch dat u goed moet afstemmen met alle betrokkenen. Dat neemt tijd in beslag. Ik deel natuurlijk wel het ongeduld van de collega's. Ik kijk er in elk geval naar uit om het plan te bespreken. U

gaf een opsomming van acties. Ik heb begrepen dat een aantal ervan al lopen. Het is dus niet zo dat we pas kunnen starten als het plan klaar is.

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Dat klopt. Het Armoedebeleid loopt en is niet *on hold* gezet in afwachting van een plan. We hebben inderdaad tijd genomen om met de doelgroep aan de slag te gaan. Dat is een bewuste keuze. Ik geef de voorkeur aan een goed plan waarover we hebben overlegd. Maak jullie geen zorgen: het plan komt eraan. Meer informatie vinden jullie in het Meerjarenplan 2022-2025, waarvan Actie 4.3 onze kapstok is. Het Armoedeplan is een vertaling van het Meerjarenplan dat recent is goedgekeurd. Concrete budgetten, acties enzovoort zullen we in de Raad bespreken zodra het plan klaar is.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Kunt u de adviezen van de adviesraden bezorgen?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Ik zal dat checken. Als ze openbaar zijn, wil ik die zeker overmaken. Ik weet niet wat de geplogenheden zijn.

– *Het incident is gesloten.*

VRAAG (R.v.O., art. 58)

Zijinstromers voor kindbegeleiding

Mevrouw Carla Dejonghe (Open Vld): Kinderopvang is niet enkel cruciaal voor ouders die werken, een opleiding volgen of alleen instaan voor de zorg. Kinderopvang is ook belangrijk voor de ontwikkeling van jonge kinderen. Corona heeft bevestigd dat kinderopvang een spilelement is in onze economie en ons welzijn, want ouders kunnen natuurlijk niet gaan werken zonder kinderopvang.

Heel wat kinderdagverblijven hebben openstaande vacatures, in sommige gevallen al meer dan een jaar. Kinderbegeleider is een knelpuntberoep in Brussel en Vlaanderen. Het is zeer moeilijk om kandidaten te vinden met de juiste opleiding en voldoende kennis van het Nederlands. Daarnaast is er ook de werkdruk. Om die reden en omdat ze zich ondergewaardeerd voelen, stappen mensen uit dit beroep. Er heerst een zeer negatief beeld van het beroep, dat veel meer is dan pampers verversen. Dat zorgt ervoor dat ook veel onthaalouders er de brui aan geven.

Er worden inspanningen geleverd om dit tegen te gaan. De promotiecampagne ‘Ik ga ervoor’ of de vacaturedatabank ‘Werken voor Ketjes’ van de VGC zijn natuurlijk zeer goede initiatieven, maar een concreet actieplan met acties op korte en middellange termijn ontbreekt.

Wat zijn de laatste gegevens over de personeelstekorten in de kinderdagverblijven in Brussel?

Komt er een haalbaar en realistisch actieplan met concrete acties op korte en middellange termijn? Zo ja, kunt u de krijtlijnen ervan toelichten?

Onlangs was er een beurs voor zijinstromers in het onderwijs in de VGC-gebouwen. Dat was een heel leuk initiatief. Ik ben met de heer Guy Vanhengel een kijkje gaan nemen en heb daar met veel mensen gesproken. Ze vonden het een goed initiatief, omdat alle informatie op 1 plaats verzameld was: de mogelijkheden, de opleidingen enzovoort. Ze konden ook een

loonberekening laten uitvoeren. Actiris gaf uitleg over de procedure in geval van werkloosheid. Zal er eveneens een infobeurs worden georganiseerd voor zijinstromers in de kinderopvang?

Kinderopvangbegeleiders en onthaalouders dienen voor 1 april 2024 een kwalificatie te behalen om actief te kunnen blijven. Ik vrees dat velen daardoor zullen afhaken, wat nog voor extra uitstroom zal zorgen. Zijn er initiatieven om kinderopvangbegeleiders en onthaalouders zonder kwalificatie aan boord te houden?

Collegevoorzitter Elke Van den Brandt: Ik verwijs bij dit antwoord ook naar de bespreking die we over dit onderwerp hebben gehad in oktober 2021.

Ik heb toen ook aangegeven dat er inderdaad een personeelstekort in de Nederlandstalige kinderopvang in Brussel is. Zo tonen cijfers van Actiris aan dat er in 2019 net geen 1.000 werkaanbiedingen voor kinderbegeleiders in Brussel waren. Van alle knelpuntberoepen in Brussel waren de meeste vacatures voor kinderbegeleider.

Als we die cijfers interpreteren, dan moeten we ermee rekening houden dat dit over zowel Nederlandstalige als Franstalige werkaanbiedingen gaat, en zowel in de kinderopvang als in andere sectoren zoals het kleuteronderwijs. We kunnen de vacatures in de Nederlandstalige kinderopvang niet isoleren uit deze cijfers. Toch weten we dat de Nederlandstalige kinderopvang het hard te verduren heeft. Daarvoor zijn verschillende redenen: taalvoorwaarden, de hogere werkdruk in de sector (hoger dan in de Franstalige crèches) en het recente initiatief van het Vlaams onderwijs om vanaf september 2021 in extra kinderbegeleiders te voorzien in de kleuterklas. Dat is op zich een lovenswaardig initiatief, maar we horen in de sector dat veel kinderbegeleiders daardoor de overstap naar het onderwijs hebben gemaakt. Ook de coronacontext heeft de situatie moeilijker gemaakt.

Om over betere gegevens te kunnen beschikken, sturen we vanuit de VGC nog deze maand een bevraging uit naar de organisatoren van de Nederlandstalige Brusselse kinderopvang om de personeelsproblematiek zo goed mogelijk in kaart te brengen: het aantal openstaande vacatures, de termijn waarin die vacatures gemiddeld ontstaan, de profielen die gezocht worden enzovoort. Daarnaast hebben we natuurlijk ook de Cartografiestudie, die vorig jaar in opdracht van de VGC is uitgevoerd en die in de bevoegde commissie is voorgesteld. Ook uit die studie blijkt dat het personeelstekort duidelijk een probleem is.

We ontwikkelen op dit moment vanuit de VGC een reeks acties, die aan deze belangrijke uitdaging tegemoetkomen. Deze acties gaan in op 3 algemene doelstellingen.

De eerste doelstelling is het verhogen van de instroom van personeel in de sector. De Cartografiestudie heeft namelijk uitgewezen dat van alle afstuderende kinderbegeleiders er amper een derde overweegt om effectief in de kinderopvangsector aan de slag te gaan. Daar moeten we prioritair op inzetten. We doen dat door een structurele samenwerking op poten te zetten met de betrokken partners in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, zoals de opleidingsinstellingen, Huis voor Gezondheid, Tracé, Actiris, de VDAB en het Vlaams Agentschap Opgroeien. We willen ook inzetten op de ondersteuning van stagiairs en mentoren op de werkvloer en we plannen nieuwe promotiecampagnes voor zowel de opleiding van kinderbegeleider, als het beroep van de kinderbegeleider zelf.

Een tweede belangrijke doelstelling is het zorgen voor een goede start van de mensen in de nieuwe job. Dit gaat over de ondersteuning van een goed aanvangsbeleid. Op dit vlak hebben

we vorig jaar al het Groeiboek ontwikkeld, dat nieuwe werknemers bij hun start kan helpen om te reflecteren over de eigen job en over hoe zij nog kunnen groeien. De ondersteuners van de VGC-dienst Opgroeien in Brussel hebben een methodiek gelanceerd rond werkgeluk, dat de titel 'Vuurwerkt' heeft. Het gaat om een *toolbox* waarbij het welbevinden en de betrokkenheid van teams aan bod komt. Dit zijn slechts 2 initiatieven die we op dit vlak ondernemen, maar we hebben aandacht voor verschillende elementen, zoals het diversiteitsbeleid in de sector.

Een derde doelstelling gaat over het behoud van het personeel in de sector. We plannen hiervoor acties op vlak van vorming en coaching op de werkvloer rond functioneringsgesprekken, leiderschapsstijl en de professionele ontwikkeling van medewerkers.

We hebben uit de Cartografiestudie geleerd dat het in deze hele problematiek cruciaal is om het aanzien van het beroep op te krikken. Dat is niet onmiddellijk opgelost, maar vanuit de VGC zetten we met een aantal acties daar mee onze schouders onder.

Als we het aanzien van de job opkrikken, dan zal dat ook mensen met de opleiding kinderbegeleider kunnen doen kiezen om de overstap te maken naar de sector kinderopvang. We zullen hen ook gericht aanspreken met de promotiecampagnes. Ook het organiseren van jobbeurzen specifiek op hen gericht, behoort tot de mogelijkheden. We vrezen dat dit een problematiek is die we nog lang zullen meedragen, dus we gaan hier blijvende acties rond ontwikkelen.

Onze diensten gaan nog steeds in overleg met de Vlaamse overheid, want een aantal sleutels tot een oplossing voor deze problematiek zit daar. Dan spreken we inderdaad over verloning, maar ook over begeleiding op de werkvloer, mogelijkheden tot opleiding en loopbaanontwikkeling en over de fameuze begeleider-kindratio. Sommigen pleiten ervoor om die begeleider-kindratio niet te verlagen, omwille van het personeelsgebrek. Als we echter de werkdruk verlagen door de begeleider-kindratio te verlagen, wordt het werk aangenamer en aantrekkelijker en gaan we makkelijker nieuwe mensen vinden. We blijven er dus van overtuigd dat het verlagen van de ratio nodig is, zeker omdat we zien dat de Franstalige crèches een lagere ratio hebben dan de Nederlandstalige kinderdagverblijven.

Met het nieuwe Decreet kinderopvang van 2014 werd bepaald dat de medewerkers in de kinderopvang moeten voldoen aan formele kwalificatievereisten tegen 1 april 2024. Tot 31 maart 2024 loopt dus een overgangperiode. De Administratie kreeg tot op heden geen meldingen dat er op dit vlak problemen zouden opduiken in de sector. We zullen dit natuurlijk blijvend moeten opvolgen.

Mevrouw Carla Dejonghe (Open Vld): Het is goed dat er een studie is om een beter zicht te krijgen. Ik ben ook tevreden met de intentie om het aanzien van het beroep op te krikken. De opvallendste vaststelling is dat in Brussel zo goed als geen Brusselaars werken in de kinderopvang. De werknemers zijn meestal afkomstig uit de Vlaamse Rand of de gemeenten daarbuiten. Samenwerking met Actiris is dus meer dan noodzakelijk.

Ik heb gelezen dat ze in Vlaanderen modaliteiten willen onderzoeken om personeel te kunnen uitwisselen tussen de verschillende kinderopvanginitiatieven, het kleuteronderwijs, buitenschoolse opvang en voorzieningen voor kinderen met een beperking. Het doel daarvan is om tijdelijk het beroep aantrekkelijker te maken en om meer afwisseling te bieden. Is dat ook een mogelijkheid in Brussel? De noden in het onderwijs zijn natuurlijk ook zeer hoog. Kinderbegeleiders vertrekken soms omdat in het onderwijs de uren regelmatig en de lonen

hoger zijn.

Collegevoorzitter Elke Vanden Brandt: We kunnen dat zeker onderzoeken. We moeten alle mogelijke oplossingen overwegen. Het klopt dat het onderwijs een aantal troeven heeft, maar ook heel wat uitdagingen. Ik wil zeker geen concurrentie organiseren. We voelen inderdaad dat er in de kinderopvangsector een doorstroming is naar het onderwijs. Hierdoor worden er dan weer noden in het onderwijs ingevuld. We gaan dit bespreken met het Agentschap Opgroeien.

De Vlaamse overheid heeft een uitzonderingsprocedure voor kinderbegeleiders met voldoende ervaring. We zitten in een overgangsperiode waarin opleidingstrajecten lopen. Momenteel volgen er een 30-tal studenten dit traject in Brussel in het Centrum voor volwassenenonderwijs (CVO). Zij zouden kunnen afstuderen in juni 2022. We zetten daarop in. Mevrouw Carla Dejonghe haalt een aantal pijnpunten aan waar we ons zeer goed bewust van zijn.

– *Het incident is gesloten.*

VRAGEN OM UITLEG (R.v.O. Art. 59)

Coronamaatregelen in het Nederlandstalig onderwijs in functie van de coronacrisis en de Omikronvariant

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Een zelftest, minimaal 1 maal per week bij kinderen vanaf 6 jaar, was een van de aanbevelingen om scholen veilig en duurzaam te heropenen. Er kunnen heel wat vragen gesteld worden over de betaalbaarheid van die zelftest en van de mondklappers. Als er geen tegemoetkoming is, zullen ouders financieel niet of moeilijk in staat zijn om die producten aan te kopen en de aanbevelingen op te volgen, zeker in grootstedelijke gebieden.

Een aantal lokale besturen heeft daarom beslist om het heft zelf in handen te nemen en zelftests aan te kopen voor kansarme kinderen.

Ook al gaan we misschien binnenkort naar een andere kleurcode en valt de mondklapperplicht misschien wel weg, de zelftests blijven belangrijk in het bestrijden van de coronacrisis.

Bestudeert het College maatregelen om het verstrekken van zelftests voor kansarme kinderen in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel mogelijk te maken? Of komen er andere flankerende maatregelen? Behoort het inrichten van een aankoopcentrale waar scholen goedkoop op kunnen intekenen tot de mogelijkheden?

Werd hierover overleg gepleegd met de partners in het werkveld? Signaleren zij dat er heel wat vragen zijn van bezorgde ouders of schoolbesturen rond de financiële haalbaarheid van deze aanbeveling? Is hierover overleg met de andere beleidsniveaus? Welke afspraken zijn daarbij gemaakt?

Kunnen de collegeleden een stand van zaken geven over de vaccinatiegraad van de leerlingen in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel, eventueel per leeftijdscategorie en per niveau? Hoeveel scholen hebben aangegeven om hiertoe een bijdrage te leveren? In welke scholen worden lokalen vrijgemaakt om vaccinatie bij kinderen mogelijk te maken? Welke inspanningen worden nog gedaan om de vaccinatiegraad te verhogen?

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Mevrouw Bianca Debaets heeft het wel gezegd, maar ik wil het nog extra benadrukken, namelijk dat het om aanbevelingen gaat. Op het moment dat er heel wat besmettingen waren door de grotere besmettelijkheid van de Omikronvariant kwam er een versoepeling na de kerstvakantie van de quarantaineregels in het onderwijs. De ministers van Onderwijs hebben toen aanbevelingen onderzocht die zouden kunnen helpen om de situatie toch onder controle te houden. Het gaat dus om aanbevelingen en niet om verplichtingen. Het geeft een richting aan van wat ouders zouden kunnen doen om de risico's te beperken, zoals het dragen van FFP2-maskers en het uitvoeren van een sneltest in het begin van elke week. Dat heeft uiteraard een bepaalde kostprijs. Een pakket met 5 zelftests kost bij het Kruidvat 10 euro. Het probleem dat hier wordt aangekaart en moet aangepakt worden, is armoede.

Ik begrijp de bezorgdheid van mevrouw Bianca Debaets. Wordt hier iets rond gedaan? De scholen en leerkrachten kennen de thuissituatie van de kinderen het best. Wordt op dat niveau iets georganiseerd? Wat doet de VGC op dat vlak? Hoe verloopt de vaccinatiecampagne? Het is toch opmerkelijk dat Brusselaars naar Vlaanderen moeten trekken om een boosterprik te halen. We weten ook dat de vaccinatiegraad in Brussel laag blijft. Wat is de stand van zaken in de scholen?

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Is er in de scholen een gedifferentieerde aanpak mogelijk? In sommige scholen zijn er veel meer besmettingen dan in andere scholen. Ook de armoedeproblematiek verschilt. Kan er op die basis en op vraag van de school daar in tegemoetgekomen worden. Voor heel veel Brusselse gezinnen is 10 euro voor 5 zelftests veel geld.

Burgemeesters en mandatarissen in de Vlaamse Rand weigeren Brusselse jongeren die een boosterprik willen op te vangen. Dat is schandalig. Vlaams minister voor Welzijn Wouter Beke vindt het geen enkel probleem en zegt dat Brusselaars en Walen mogen komen. De lokale mandatarissen willen dan weer geen Brusselaars. Ik zie het overigens niet gebeuren dat de vaccinatiecentra overstelpt zouden worden door jongeren die zich massaal in Vilvoorde laten booster. Zelfs in dat geval is het aan de collegevoorzitter om dit snel recht te trekken. Gisteren ging ik met 2 klasgenoten van mijn dochter voor een booster naar Dilbeek. Dat was op afspraak, maar het vaccinatiecentrum was in elk geval allesbehalve overvol. Het kan niet dat wie gevaccineerd wil worden, gestraft wordt omdat hij of zij op 500 meter van de grens woont.

Collegelid Sven Gatz: Hoewel de cijfers nog steeds hoog liggen, lijkt het erop dat de epidemiologische indicatoren beginnen te stabiliseren. Het aantal besmettingen en de positiviteitsratio – het aantal positieve testen in verhouding tot alle testen – dalen. We moeten echter nog altijd voorzichtig blijven.

Vanuit de VGC leveren we de nodige inspanningen, samen met onze partner BruZEL, om zoveel mogelijk leerlingen te informeren, sensibiliseren en te vaccineren.

De Vlaamse minister van Onderwijs en de onderwijspartners keurden een coronabarometer voor de scholen goed. Er zijn 4 niveaus: groen, geel, oranje en rood. Voor elke fase is er een basispakket van maatregelen. In het basispakket zitten de maatregelen rond ventilatie, verluchting en afstand, mondmaskers, ziekte en handhygiëne.

Omdat de concrete situatie nooit helemaal te voorspellen is, kan het basispakket steeds worden aangevuld met extra maatregelen, op advies van experts. Specifiek voor de mondmaskers gelden in de scholen dezelfde regels als in de brede samenleving. Een uitgebreid overzicht van

de maatregelen bij elke kleurcode is terug te vinden op de onderwijswebsite van de Vlaamse overheid.

De VGC trekt geen middelen uit voor de aankoop van mondklappers of zelftests voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. We zijn dat ook niet plan.

Op het *dashboard* van Zorgatlas Vlaanderen zijn de vaccinatiecijfers beschikbaar voor alle leerkrachten en voor de leerlingen van het secundair onderwijs. Voor de leerlingen van het basisonderwijs zijn geen cijfers beschikbaar. Ik kan wel de stand van zaken meegeven. In de eerste graad van het secundair onderwijs zijn 43 % van de leerlingen volledig of deels gevaccineerd. In de tweede graad is dat 50 %, in de derde graad 63 % en in het buitengewoon secundair onderwijs 66 %.

Van de 40 scholen voor het Nederlandstalig secundair onderwijs in Brussel namen er 38 actief deel aan de vaccinatiecampagne. Zij hebben de voorbije maanden ingezet op sensibilisering en vaccinatie. In 17 scholen werd ook een vaccinatiepunt opgericht. De overige scholen gingen met hun leerlingen naar een vaccinatiecentrum in de buurt. In totaal werden 829 eerste prikken gezet, zowel op school als in de vaccinatiecentra. Momenteel evolueert dat cijfer niet meer.

Niettemin hebben de scholen nog steeds de mogelijkheid om met hun leerlingen naar de vaccinatiecentra te gaan. We worden hierbij wel geconfronteerd met de preventieparadox. Een aantal mensen hebben zich laten vaccineren buiten de scholen. Dat zorgde ervoor dat we de Omikronvariant beter onder controle kregen, maar het wekte ook de indruk dat de situatie niet zo ernstig is. Het is dan ook niet eenvoudig om bijkomende inspanningen te leveren voor vaccinatie.

Als er vanuit de school nu of in de toekomst nog een vraag komt en de groep leerlingen is voldoende groot, kan er opnieuw een vaccinatiesessie op de school zelf ingepland worden door het team van BruZEL.

De VGC houdt de vinger aan de pols. We weten dat verschillende scholen zelf inspelen op moeilijkheden zoals de aankoop van zelftests. We ondersteunen de scholen met de algemene maatregelen en budgetten die we voor scholen ter beschikking houden. We zitten in een betere periode dan 3 weken geleden en daardoor kijken de scholen, de leerkrachten en de ouders ook anders naar de situatie. Dat is de realiteit waar het Overlegcomité zich deze namiddag over zal buigen.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Het is jammer dat het collegelid resoluut weigert om hier middelen voor vrij te maken. Hoe kunnen de gezinnen die het financieel moeilijk hebben dan de strenge aanbeveling rond zelftests uitvoeren? We weten allemaal dat het niet zal gebeuren. De heer Gilles Verstraeten heeft gelijk dat er 5 zelftests te koop zijn voor 10 euro, maar veel Brusselse gezinnen moeten met 10 euro eten kopen voor enkele dagen. Dat is de harde realiteit. Het is dus jammer dat het collegelid zich hier snel vanaf maakt, ook al zullen scholen hier en daar bijspringen.

Daarnaast denk ik dat mevrouw Khadija Zamouri de problemen rond de boosterprik verkeerd schetst. Vlaams minister Wouter Beke zei heel duidelijk dat Brusselse jongeren welkom zijn in Vlaanderen. Blijkbaar zien een aantal lokale besturen dat anders en zijn die vaccinatiecentra terughoudend uit schrik voor een vermeende toevloed. Het probleem is echter dat Brusselse jongeren moeten uitwijken omdat het in Brussel niet eens wordt aangeboden. Brussel loopt

weer hopeloos achter de feiten aan. Jullie zullen ook wel telefoontjes krijgen van gezinnen die in de krokusvakantie niet op reis kunnen omdat bv. in Italië een boosterprik wordt geëist. Ik ben ook benieuwd naar de reactie van de collegevoorzitter, want ik had gehoord dat het een gecoördineerd antwoord zou zijn. Hoe zal ze ervoor zorgen dat die Brusselse jongeren niet meer naar Vlaanderen moeten trekken, maar in Brussel hun boosterprik kunnen halen?

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ik ben het volledig eens met mevrouw Bianca Debaets die de probleemstelling correct schetst. Het is net heel grootmoedig van de Vlaamse Regering om een oplossing te zoeken voor de Brusselse jongeren. Het is jammer dat er wat twijfel en wreveld ontstaat in de Brusselse Rand, volgens mij ook onterecht. Maar het is wel te wijten aan Brussel die niet doet wat moet. Dat is het echte schandaal. Mensen die een boosterprik willen, moeten dat in Brussel kunnen doen. Onze vaccinatiecentra draaien in elk geval niet aan volle toeren. De capaciteit is er dus. Ik wil er ten slotte niet licht over gaan dat 5 zelftests slechts 10 euro kosten. Als een gezin voor zijn kind geen 2 euro per week heeft voor een zelftest, is dat in de eerste plaats dieptreurig. Dat zegt veel over de situatie waarin veel Brusselse gezinnen zich bevinden. Daar moet onze focus liggen, maar we zullen dit via Onderwijs niet opgelost krijgen.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Ik weet dat Vlaams minister Wouter Beke zei dat het kan, maar lokale besturen zeggen van niet. Gisteren wilde ik Brussels minister Alain Maron hierover nog een actualiteitsvraag stellen, maar hij was onbeschikbaar. Ik heb dan het moment vandaag aangegrepen. Het is inderdaad een GGC-probleem. We hebben al weinig mensen die zich laten vaccineren, we kunnen dus niet langer wachten. Zet alles open voor wie zich wil laten vaccineren. Ik wilde gisteren wel degelijk de vraag stellen aan de bevoegde minister.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Aan de bevoegde ministers, want ze zijn met 2.

De voorzitter: Ik zal nog eens herhalen wat ik in het begin al zei. De vragen die zowel aan collegevoorzitter Elke Van den Brandt als aan collegelid Sven Gatz zijn gericht, zullen gecoördineerd beantwoord worden door collegelid Sven Gatz. De Raad heeft hiermee ingestemd.

Collegelid Sven Gatz: Ik betwist dat de VGC in deze kwestie niet voldoende zijn rol zou spelen. In andere gebieden in het land heeft het lokaal bestuur geen extra inspanningen geleverd om vaccinatiecampagnes op school op poten te zetten. Dat leverde geen overdonderend succes op, maar het zijn wel prikken die anders niet zouden zijn gezet.

Wanneer scholen het armoedeprobleem willen aanpakken, denk maar aan de herhaalde en terechte vragen van mevrouw Els Rochette van de voorbije maanden, kunnen ze extra middelen aanvragen die ze bv. kunnen spenderen aan zelftests. Het is dus niet onmogelijk.

Ten slotte, verwijs ik voor het algemeen debat over de vaccinatiecampagne door naar de collegeliden van het Verenigd College. Ik neem alvast mijn verantwoordelijkheid, al is dat voor sommigen niet voldoende.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Ik deel de analyse van het collegelid. Hij kan ook maar antwoorden wat zijn collega hem doorspeelt. Ik heb geen problemen met een gecoördineerd antwoord namens een andere collega. Ik merk wel dat raadsleden vaak spreken over de bevoegde minister, maar dat klopt niet. Er zijn 2 ministers bevoegd; 1 die zichtbaar is en 1 die niet thuis geeft. Dat is natuurlijk de kern van het probleem.

Ik wilde ook een actualiteitsvraag stellen aan Brussels minister Alain Maron.

Het is jammer dat we geen antwoord hebben gekregen, want de tijd dringt. Laat ons proberen om met z'n allen, meerderheid en oppositie, een antwoord te krijgen van het Verenigd College van de GGC. Waarom blijft de boosterprik in Brussel uit?

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Dit thema staat donderdag op de agenda van het Verenigd College.

Mevrouw Bianca Debaets (CD&V): Dat klopt.

- *Het incident is gesloten.*

Multifunctioneel Centrum voor Kasterlinden en Zaveldal

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Het College wil een Multifunctioneel Centrum (MFC) oprichten voor Kasterlinden en Zaveldal. In een MFC kunnen leerlingen terecht voor individuele begeleiding, verblijf, dagopvang, een schoolaanvullend of schoolvervangend aanbod en diagnostiek.

Het College heeft een studie besteld over de capaciteitstekorten in het buitengewoon onderwijs en het samenstellen van een passend hulpverleningsaanbod voor leerlingen met hoge zorgnoden. Mijnheer het collegelid, tijdens de bespreking van het Meerjarenplan 2022-2025 op 7 december 2021 zei u dat die studie intussen is afgerond en dat er verder onderzocht werd "*welk aanbod complementair is met de reeds bestaande initiatieven*". Er zou dit jaar meer duidelijkheid komen. U zei te willen samenwerken met de collegevoorzitter, bevoegd voor Welzijn, Gezondheid en Gezin. Daarom richt ik mijn vragen aan u beiden.

Op de website van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap lees ik dat er 3 MFC's zijn in Brussel: 2 in Haren en 1 in Sint-Lambrechts-Woluwe. Die territoriale dekking is een beetje eigenaardig.

Mijnheer het collegelid, kunt u de plannen van het College omtrent het MFC voor Kasterlinden en Zaveldal toelichten? Wat is de stand van zaken? Welke actoren, bv. het CLB of het Ondersteuningsnetwerk Centrum, worden erbij betrokken? Wanneer moet het MFC klaar zijn? Hoeveel leerlingen moeten er terechtkunnen? Overlegt u met de Vlaamse Gemeenschap?

Werkt het College samen met de bestaande MFC's?

Wat zijn de conclusies van de bovenvermelde studie? Door wie is ze uitgevoerd en hoeveel heeft ze gekost?

Collegelid Sven Gatz: In het Nederlandstalig onderwijs in Brussel is de VGC het enige inrichtende bestuur dat type 3-onderwijs aanbiedt. Bij type 3 is een gedrags- en emotionele stoornis (GES) de overheersende beperking van de leerling waardoor hij/zij geen gewoon onderwijs kan volgen, al dan niet tijdelijk.

In het Vlaamse onderwijslandschap werken de meeste buitengewone onderwijsinstellingen die gelijkaardige doelgroepen bereiken samen met MFC's, die erkend, gefinancierd en gesubsidieerd worden door het Vlaamse beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

MFC's bieden aanvullend aan het schoolse gebeuren begeleiding, dagopvang en verblijf aan.

Het klopt dat Kasterlinden en Zaveldal voor deze specifieke doelgroep niet samenwerken met een MFC. Voor andere doelgroepen is dat wel het geval. Kasterlinden en Zaveldal werken ook al samen met welzijns- en gezondheidspartners via ambulante of mobiele dienstverlening.

Vanwege het gebrek aan aangepaste schoolvervangende dagopvang voor leerlingen met een GES-problematiek in hun eigen onderwijsinstellingen schrijven sommige ouders hun kind in in een type 3-school buiten Brussel.

Met het oog op de behoeften van de GES-doelgroep en de lacunes in het huidige onderwijs- en welzijnsaanbod heeft het College 83.000 euro uitgetrokken voor een onderzoek met als doel om een schoolvervangend en schoolaanvullend aanbod te concretiseren. De studie is uitgevoerd door de Universiteit Gent en het orthopedagogisch centrum Nieuwe Vaart, verbonden aan een type 3-school in Gent. Partners zoals de CLB's en de Ondersteuningsnetwerken werden bij het onderzoek betrokken.

De onderzoekers formuleren op basis van hun analyse een richtinggevend plan van aanpak en enkele aanbevelingen. Het plan vormt het vertrekpunt voor de invulling van een multifunctionele instelling en voor de volgende stappen, die nu worden voorbereid. De continuïteit van zorg en een geïntegreerde aanpak met het onderwijsgebeuren staan centraal.

Het model omvat het volgende aanbod: a) schoolinterne versterking; b) gespecialiseerde schoolvervangende dagopvang; c) contextbegeleiding; d) residentieel verblijf, d.w.z. internaatwerking. In mijn toelichting zal ik me beperken tot de bespreking van thema's b) en d), aangezien de onderzoekers zich daarop hebben toegespitst.

Zoals reeds gezegd, wil het College op campus Kasterlinden een schoolvervangende dagopvang inrichten voor de GES-doelgroep. Dankzij een schoolnabij aanbod krijgen de VGC-onderwijsinstellingen Kasterlinden en Zaveldal rechtstreekse toegang. Het aanbod wordt ook toegankelijk voor andere scholen, in de vorm van een residuair aanbod dat de hiaten in het onderwijs- en welzijnslandschap invult.

Om officiële dagopvang in te richten, is een erkenning als zorgaanbieder binnen de rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp vereist. Erkenning geeft recht op subsidies van het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap voor loonkosten, werkingsmiddelen en eventueel infrastructuur. De erkenning biedt ook voordelen voor de continuïteit van het zorgtraject van de leerling.

Kasterlinden Internaat is vandaag een gewoon onderwijsinternaat dat plaats biedt aan 42 leerlingen van type 6, 7 of 9. De zorgvragen waarmee Kasterlinden geconfronteerd wordt, overstijgen echter de zorgvragen van een gewoon onderwijsinternaat. Het internaat kan vandaag geen verblijf aanbieden aan de leerlingen van type 3 en OV1 van Kasterlinden en Zaveldal wegens een gebrek aan gespecialiseerde omkadering.

Het College hoopt dan ook dat Kasterlinden gedeeltelijk of volledig deel kan uitmaken van de transitie van een onderwijsinternaat (gesubsidieerd door het Vlaams beleidsdomein Onderwijs en Vorming) naar een voorziening (gesubsidieerd door het Vlaams beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin).

Dankzij een erkenning als voorziening zou de huidige internaatwerking met middelen van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin in meer gedifferentieerde en specifieke omkadering kunnen voorzien voor de huidige doelgroepen en residentieel verblijf mogelijk maken voor de GES-doelgroep.

Aangezien campus Kasterlinden een pedagogisch-administratief geheel vormt met het internaat, is het College voorstander van een model van multifunctionele instelling met hybride karakter. Onderwijsverstrekking, verblijf en begeleiding zouden daarbij geïntegreerd worden aangepakt. Het model stoelt op een partnerschap tussen Onderwijs en Welzijn.

Om die doelstelling waar te maken, is de erkenning en ondersteuning van de Vlaamse Gemeenschap van essentieel belang. De gesprekken met het kabinet van Vlaams minister Ben Weyts lopen al een paar weken. Onlangs is het overleg met het kabinet van Vlaams minister Wouter Beke opgestart.

Ik blijf voorzichtig. Er zijn goede vooruitzichten, maar het zal nog lang duren vooraleer de resultaten van de studie uitmonden in concrete resultaten. Stap voor stap boeken we vooruitgang.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Het is inderdaad belangrijk dat de aangepaste zorgcapaciteit voor de kinderen in Kasterlinden en Zaveldal wordt uitgebreid. Het thema ligt mij zeer na aan het hart. Mijn moeder heeft zich tijdens haar volledige carrière met hart en ziel ingezet als opvoedster in een internaat in het buitengewoon onderwijs. Met termen als type 3 ben ik dus van jongs af aan bekend. De mensen die in dergelijke instellingen werken, moeten veel geduld en inspanningen aan de dag leggen. Ik ben dan ook blij dat de specialisatiecapaciteit uitgebreid wordt.

Die ingewikkelde operatie op de grens van 2 beleidsdomeinen zal uiteraard tijd vergen. Hoe komt het dat er nu pas wordt gedacht aan Kasterlinden en Zaveldal? U zegt zelf dat de meeste scholen in het buitengewoon onderwijs al met een MFC samenwerken.

U hebt niet geantwoord op mijn vraag over de 3 overige MFC's waarover ik informatie had gevonden. Waaraan zijn zij precies verbonden? Werken ze samen? Twee in Haren, 1 in Sint-Lambrechts-Woluwe, dat is toch een gekke spreiding. Is dat toeval? Werken ze samen met scholen in de Vlaamse Rand?

Collegelid Sven Gatz: Ik zal schriftelijk antwoorden op die vraag. Het College heeft de studie besteld omdat er afhankelijk van de doelgroep verschillende samenwerkingen bestaan. Het is zinvol om de studie diepgaander te bespreken.

Na de overname van het Onderwijsbeleid en de verregaande investeringen van mijn voorganger heeft de VGC een sterk onderwijsaanbod. Kasterlinden en Zaveldal zijn het neusje van de zalm. De leerlingen van die instellingen worden dus zeker niet genegeerd, wat u voor de duidelijkheid ook niet hebt gesuggereerd. Nu is het zinvol om de volgende stap te zetten, maar daarvoor heeft de VGC de erkenning van de Vlaamse Gemeenschap nodig. We werken eraan en rekenen zo nodig ook op uw steun.

De heer Gilles Verstraeten: Ik ben benieuwd naar uw schriftelijke uitleg.

- *Het incident is gesloten.*

Coronabarometer in het onderwijs en de kwaliteit van afstandsonderwijs in de Nederlandstalige scholen in Brussel

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): Op 21 januari 2022 heeft het Overlegcomité de coronabarometer in het leven geroepen om de coronamaatregelen voorspelbaarder te maken. Voor het onderwijs werd zelfs een aparte barometer gecreëerd met 4 kleurcodes, elk gekoppeld aan een aantal maatregelen rond ventilatie, mondkmaskers, afstand, enz. Contactonderwijs blijft echter de regel.

Intussen zijn de quarantaineregels in de scholen versoepeld. Zo hoeft een klas niet langer volledig in quarantaine bij 4 coronabesmettingen. Kinderen die niet ziek zijn, mogen na een hoogrisicocontact toch gewoon naar school. Kortom, het is duidelijk dat er hard gewerkt wordt om zoveel mogelijk leerlingen fysiek lessen te laten volgen. Veel scholen moeten echter tijdelijk sluiten of op afstandsonderwijs overschakelen omdat veel leerkrachten thuis in quarantaine zitten.

Het doel blijft om kinderen op een veilige manier fysiek lessen te laten volgen. Enkel in hoge nood zouden scholen mogen overschakelen op afstandsonderwijs of hybride onderwijs. De kwaliteit van afstandsonderwijs of hybride onderwijs is erg verschillend van school tot school. Zo vernemen wij bv. dat sommige scholen hun leerlingen om de week naar school laten gaan. De weken dat zij niet fysiek naar school kunnen, worden er geen online lessen georganiseerd, enkel zelfstandige taken opgelegd. De reden die daarvoor wordt aangehaald is dat een groot aantal gelijke onderwijskansen (GOK)-leerlingen geen laptop of pc hebben waardoor zij bij online lessen uit de boot zouden vallen. Ook het gebrek aan een internetverbinding thuis wordt als reden aangehaald waarom het onmogelijk is om online lessen te organiseren.

Was u betrokken bij de totstandkoming van de barometer? Zijn ook alle scholen vandaag in de mogelijkheid om de coronamaatregelen die gepaard gaan met de barometer correct na te leven? Met andere woorden: hebben alle scholen in Brussel nu correcte ventilatie en laat de infrastructuur het toe om overal de afstandsregels te respecteren?

Werkt de Franse Gemeenschap aan een gelijkaardig systeem voor het Brussels Franstalig onderwijs? Worden die systemen op elkaar afgestemd?

We moeten ons ervan bewust zijn dat afstandsonderwijs een risico inhoudt en dat er altijd leerlingen afhaken, hetzij door beperkte digitale middelen, of omdat ze zich moeilijker kunnen concentreren op digitale lessen of omdat ze moeite hebben met zelfstandig thuiswerken.

Hoeveel scholen zijn vandaag volledig of deels op thuisonderwijs overgeschakeld?

Hebt u zicht op de manier waarop scholen afstandsonderwijs organiseren? Worden er ook aanbevelingen gedaan over de manier waarop? Ook afstands- en hybride onderwijs zou aan bepaalde algemene standaarden moeten voldoen.

Hoeveel Brusselse Nederlandstalige scholen zitten in een situatie waarbij leerlingen niet alleen thuis, maar ook gewoon geen les krijgen? Dat vinden we zeer nefast. Wat kunt u daaraan doen?

We zijn op de hoogte van de inspanningen die de Vlaamse Regering, het Brussels

Hoofdstedelijk Gewest en de VGC al hebben ondernomen om tegemoet te komen aan de nood voor geschikt ICT-materiaal. De digitale kloof blijkt nochtans nog altijd een probleem te zijn.

Hebt u ondertussen cijfers over het aantal leerlingen dat over een laptop beschikt, specifiek bij GOK-leerlingen? Zij bevinden zich uiteraard vaker in een kwetsbare positie.

Welke inspanningen werden geleverd om alle leerlingen en studenten uit het Nederlandstalig onderwijs toegang te geven tot het internet?

Collegelid Sven Gatz: Wat uw vraag over de totstandkoming van de barometer betreft, weet u dat de coronabarometer - specifiek voor het onderwijs - werd ontworpen door Vlaams minister Ben Weyts in overleg met de onderwijspartners en de experts. Als lokaal bestuur, net zoals de andere lokale besturen, werd de VGC daar niet bij betrokken. De barometer werkt met 4 kleurcodes, namelijk groen, geel, oranje en rood, en heeft als doel vooral de scholen houvast te bieden. Elke kleur is gekoppeld aan basismaatregelen over bv. maximaal ventileren, verluchting en afstand houden.

Per kleurcode komen er extra maatregelen bij. Vlaams minister Ben Weyts heeft benadrukt dat die maatregelen niet in steen zijn gebeiteld. Ze zijn vooral als houvast bedoeld. Alle scholen uit het Nederlandstalig onderwijs in Brussel doen – binnen de mogelijkheden en draagkracht die ze hebben – hun best om de maatregelen na te leven. Detailelementen over de kleurcodes kunt u terugvinden op de onderwijswebsite van de Vlaamse overheid.

De Franse Gemeenschap werkt niet met een dergelijke barometer. De bevoegde minister heeft wel gezorgd dat er constant wordt gezocht naar een evenwicht tussen het maximaliseren van de schooltijd en het garanderen van ieders veiligheid. Er is geen barometer, maar er zijn gelijkaardige methodes om de zaak kwalitatief en onder controle te houden.

U stelt zich vragen over de risico's van het afstandsonderwijs en u peilt naar het aantal scholen dat volledig of gedeeltelijk op afstandsonderwijs is overgeschakeld. Ik moet u meedelen dat de respons op onze bevraging, die we elke keer doen als een raadslid daarover een vraag stelt, laag is. Scholen zijn op dit ogenblik wat overbevraagd en werken volgens het principe *first things first*. Ze zijn nooit verplicht om op onze vragen te antwoorden aangezien de VGC een flankerende onderwijsoverheid is. Ik neem aan dat we daar een groter zicht op kunnen hebben wanneer de rust na de pandemie wat is hersteld.

Ik kan u vandaag al het volgende antwoorden: voor het basisonderwijs hebben we alleen cijfers in het gesubsidieerd vrij onderwijs waarbij 7,1 % van de scholen op volledig of deels afstandsonderwijs is overgeschakeld. Alle andere scholen blijven contactonderwijs bieden. We kunnen voorzichtig zeggen dat in het basisonderwijs dat toch de uitzondering blijft.

Voor het secundair onderwijs bieden in het Gemeenschapsonderwijs alle secundaire scholen gedeeltelijk afstandsonderwijs. In het gesubsidieerd officieel onderwijs schakelde een secundaire school van Stad Brussel tijdelijk over op 100 % afstandsonderwijs. Binnen het gesubsidieerd vrij onderwijs schakelde 1 op 2 scholen over op gedeeltelijk of volledig afstandsonderwijs. Daar is het iets meer veralgemeend. Nogmaals, we beschikken nog niet over voldoende gegevens om alle details te kunnen meegeven.

De richtlijnen vanuit de Vlaamse overheid over afstandsonderwijs bij afwezigheid van leerlingen zijn terug te vinden op de onderwijswebsite van de Vlaamse overheid. Er is wel degelijk een kader. Die website bevat ook praktijkgerichte info en tips over afstandsleren. Ook

de VGC probeert via het Onderwijscentrum Brussel extra handvaten aan te reiken aan schoolteams.

We vroegen na bij de Brusselse onderwijskoepels hoe zij afstandsonderwijs organiseren. In het basisonderwijs volgen afwezige leerlingen de activiteiten mee via *livestream*. Leerkrachten kunnen boeken mee naar huis geven en via digitale *tools* met de leerlingen communiceren over de taken. Daarnaast zijn er instructiefilms voor allerlei leergebieden, filmpjes van lezen/voorlezen, hoe letters schrijven en dergelijk meer. Leerlingen die geen internet hebben, kunnen werkdocumenten krijgen via de post of aan de schoolpoort. Soms gaat een leraar ook tot aan de deur van de ouders en de kinderen. Dat gebeurt ook, waarvoor hulde. Of leerlingen kunnen een computer lenen van de school. Er is een brede variatie van werkvormen.

Ook in het secundair onderwijs zorgen scholen voor afstandsonderwijs via *streaming* en online taken. ICT-coördinatoren, pedagogische begeleidingsdiensten en het altijd aanwezige Onderwijscentrum Brussel ondersteunen de leerkrachten waar nodig.

Er is een mix van contactlessen en afstandsonderwijs wanneer de situatie dat vereist. Wanneer er geen contactlessen zijn, moeten er opdrachten worden gegeven. Scholen communiceren daarover zo duidelijk mogelijk via de digitale schoolagenda. Leerlingen die dat wensen, kansarme leerlingen en leerlingen met extra noden kunnen altijd op school terecht.

Op uw vraag hoeveel scholen zich in zo'n situatie bevinden, kan ik u geen volledig antwoord bieden omdat we daar nog geen volledig zicht op hebben. Voor wat betreft het basisonderwijs laten de scholen ons weten dat alleen bij kleuters de mogelijkheid bestaat dat ze een aantal dagen geen les krijgen.

Voor het secundair onderwijs kunnen leerlingen die thuis niet over een computer met internet beschikken, altijd in de scholen terecht. Hetzelfde geldt voor kwetsbare leerlingen of leerlingen met extra noden. Scholen doen grote inspanningen om de leerlingen IT-materiaal ter beschikking te stellen of klastitularissen en zorgondersteuners bezorgen boeken en werkbundels tot bij de afwezige leerlingen.

Wat betreft uw meer algemene vragen over de digitale kloof en over de cijfers over het aantal laptops, spijt het me u te moeten zeggen dat we daar vandaag nog altijd geen volledig zicht op hebben. Dat heeft er ook mee te maken dat de scholen vanuit de Vlaamse Gemeenschap met de Digisprong 2 jaar de tijd hebben om in IT-uitrusting te kunnen voorzien. Daarnaast zijn er ook andere initiatieven die voor laptops/tablets op school zorgen. Zo zijn er bv. privé-initiatieven van bedrijven, maar dat is natuurlijk niet de regel waar we moeten op rekenen. Er zijn ook eigen investeringen van het schoolbestuur en ook van de ouders.

De VGC heeft met de subsidielijn 'ICT-uitrusting van basisscholen' al 2.005 laptops en 1.565 tablets ter beschikking gesteld. Die ICT-subsidielijn loopt nog altijd verder. Met het project gedurende de eerste lockdown zijn er 700 laptops aan 139 basisscholen en 1.322 laptops aan 33 secundaire scholen ter beschikking gesteld.

De Administratie werkt via de koepelorganisaties verder aan de bevraging. We zullen daar meer uit kunnen leren zodra de scholen wat meer rust hebben.

Wat betreft de internetverbinding heeft de vzw STARTPROJECTEN met middelen van de VGC de mogelijkheid om zowel hardware als internetverbindingen te installeren bij kwetsbare scholieren. Die subsidielijn werd in 2020 gecreëerd en loopt nog altijd verder. We proberen daar

toch ook iets aan te doen.

Ik hoop dat ik u toch een antwoord heb kunnen geven. Scholen zijn zich heel bewust van het probleem en doen enorme inspanningen om antwoorden te bieden en de VGC doet dat met de nodige hardware en internetverbindingen. Ik hoop dat de Digisprong van de Vlaamse Gemeenschap zo snel mogelijk kan worden voltooid.

Mevrouw Els Rochette (one.brussels-Vooruit): Ik ben ervan overtuigd dat er enorm veel en hard wordt gewerkt op het terrein, binnen de scholen en ook door de Administratie en door jullie om ervoor te zorgen dat elke leerling les kan volgen. Ik weet echter uit ondervinding dat het in de praktijk niet altijd goed loopt. Er vallen nog gaten. Ik begrijp dat scholen niet kunnen antwoorden. Ik kan me voorstellen dat scholen die het het moeilijkste hebben, het minste zullen antwoorden.

Ik vraag me af of het niet mogelijk is dat de Administratie bij elke school langsgaat om te kijken wat er gebeurt en wat de problemen zijn, maar misschien gebeurt dat wel. Ik hoor van een school dat ze de laptops die ze heeft gekregen, alleen aan de derde graad en niet aan de tweede graad kan geven. Misschien heeft die school nog recht op laptops, maar beseft ze het niet of kent ze de subsidielijn van de STARTPROJECTEN niet goed. Sommige scholen, zeker die met heel veel GOK-leerlingen, hebben extra steun nodig. Alles bestaat, maar ik heb de indruk dat bepaalde scholen het toch heel moeilijk hebben. Daardoor vallen leerlingen uit de boot. Het is een beetje samen zoeken hoe we dat kunnen vermijden. Ik dank u voor alle inspanningen, want ik zie dat die er zijn.

- *Het incident is gesloten*

Stand van zaken van het zwembadproject op de Abattoir

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Brussel kampt al decennialang met een zwembadentekort door een structureel tekort aan zwembaden. De nood aan zwembadinfrastructuur is in quasi alle Brusselse wijken enorm hoog. Steeds meer Nederlandstalige scholen kiezen vanwege een gebrek aan zwembaden om de zwemles af te schaffen. Het gebrek aan zwembaden wordt bovendien steeds nijpender door de gestage bevolkingsgroei en veel Brusselaars hebben er dan ook meer dan genoeg van dat ze hun favoriete sport niet kunnen beoefenen.

Vorig jaar werden 2 zwembadprojecten bekendgemaakt: een subtropisch zwembad aan het Weststation en een zwembad op de Abattoir. Voor die laatste heeft het College een bedrag van ruim 1 miljoen euro voor 2022 ingeschreven in de meerjarenbegroting. Het bedrag wordt vrijgemaakt als beslist wordt om het zwembad te bouwen. Ik leg de nadruk op de voorwaardelijke wijs want het gaat vooralsnog om een project op papier.

Het was de bedoeling dat de Maatschappij voor Stedelijke Inrichting tegen oktober 2021 een financiële haalbaarheids- en exploitatiestudie van het zwembadproject op de Abattoir zou hebben uitgewerkt. Ik heb geprobeerd om die studie op te vragen via de Wet op de openbaarheid van bestuursdocumenten, maar mijn verzoek bleef – en blijft – onbeantwoord. Tijdens de begrotingsbesprekingen kreeg ik de reden te horen waarom ik de studie niet ontving: ze was namelijk nog niet klaar. Dat is ondertussen alweer enkele maanden geleden.

Collegelid Pascal Smet, u gaf aan dat het Brussels Hoofdstedelijk Gewest in januari 2022 een beslissing moet nemen. De haalbaarheidsstudie zou dan klaar moeten zijn en de

stedenbouwkundige ontwikkelingen over Abattoir zouden bekend moeten zijn. De maand januari is voorbij en ik heb helaas moeten vaststellen dat de Brusselse Hoofdstedelijke Regering nog geen beslissing heeft genomen.

Werd de haalbaarheidsstudie ondertussen voltooid? Zo ja, kan het zwembad worden gebouwd? Indien niet, weet het collegelid dan waarom de haalbaarheidsstudie vertraging oploopt?

Indien het zwembad kan worden gebouwd, wat is dan de geschatte kostprijs en hoeveel draagt elke overheid bij? Indien het zwembad niet kan worden gebouwd, wat zijn daarvoor dan de redenen?

Collegelid Pascal Smet: De haalbaarheidsstudie is af, maar werd nog niet besproken door de Brusselse Hoofdstedelijke Regering. Deze bespreking is nakend. Het resultaat van de studie is dat er een zwembad op het dak kan worden gebouwd, mits dit wordt versterkt. Er is uiteraard nood aan een vastgoedmontage en financiering. Dit wordt besproken. Er zijn verschillende gesprekken over de Abattoirsite, die ook te maken hebben met de overdracht van eigendom. Ik ben er zeker van dat dit op zeer korte termijn in de Brusselse Hoofdstedelijke Regering zal worden besproken.

Nadien zullen de nodige documenten, waaronder de haalbaarheidsstudie, worden overgemaakt. Vandaag zal ik niet ingaan op de details, want niet alle regeringsleden hebben dit dossier al kunnen bekijken. Zodra de Brusselse Hoofdstedelijke Regering een beslissing neemt – waarin ook rekening wordt gehouden met de financiële haalbaarheid – wordt de nodige toelichting gegeven aan het parlement en alle anderen. Beslissingen zijn dus nakend.

De heer Mathias Vanden Borre (N-VA): Het collegelid bevestigt dus vandaag dat er geen technische moeilijkheden zijn. Dan blijft nog de vraag over de financiering. Ik kijk uit naar de beslissing die hierover binnenkort wordt genomen. Hopelijk kunnen we binnen enkele weken concreet vernemen wie dit zal financieren en wanneer het project klaar zal zijn. Ik denk dat we allemaal kunnen beamen dat iedereen gebaat is bij het aanbieden van meer en beter zwembadwater.

Ik kijk dus uit naar de concrete aankondiging en de financieringsmodaliteiten.

- *Het incident is gesloten.*

Stand van zaken over het Lokale Integratiebeleidsplan en het proefproject CoNnect Brussel

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Mijn vraag is intussen een beetje veranderd op basis van informatie die ik intussen kreeg van mijn collega's uit het Vlaams Parlement.

Collegelid Pascal Smet: Uw opdrachtgevers, bedoelt u?

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Opdrachtgevers? Neen, daarmee heeft het niets te maken. Ik heb gewoon een goede samenwerking met mijn Vlaamse collega's, zeker wat betreft de Gemeenschapsmateries. Deze discussies worden deels in het Vlaams Parlement gevoerd en deels hier. Het is dus evident dat wij daarover overleggen. Het is een fijne samenwerking, in het bijzonder met collega Annabel Tavernier.

Het nieuwe Inburgeringsdecreet van de Vlaamse Regering treedt in werking op 1 september 2022, parallel met het nieuwe schooljaar en de NT2-trajecten. Het inburgeringstraject krijgt een vierde pijler van sociale netwerking en participatie. Concreet zal elke nieuwkomer die een inburgeringscursus volgt in de toekomst minstens 40 uur worden gekoppeld aan een buddy. Het is de bedoeling dat mensen op deze manier Nederlands oefenen en een sociaal netwerk uitbouwen.

De VGC treedt op als regisseur van het Lokale Integratiebeleid. Initieel moest er tegen eind september 2021 een Lokale Integratiebeleidsplan worden ingediend bij de Vlaamse Regering. Tijdens de bespreking van het Meerjarenplan 2022-2025 verklaarde het collegelid op 7 december 2021 dat het plan zou worden besproken tijdens de vergadering van het College op 16 december 2021, maar in de recente kennisgevingen vond ik hierover geen beslissing of verdere informatie. Ik heb intussen vernomen dat er geen apart Integratiebeleidsplan moet worden bezorgd, in het kader van de planlastvermindering. De jaarlijkse subsidie aan de VGC zal worden toegekend op basis van het Meerjarenplan 2022-2025 – en mogelijke aanpassingen – dat door de Vlaamse Regering wordt goedgekeurd. De procedure voor de toekenning van de subsidie voor het werkjaar 2022 loopt momenteel. Het systeem werd dus aangepast.

Het lopende pilootproject ‘CoNnect Brussel’ moet als proeftuin dienen voor de uitwerking van de vierde pijler in Brussel. Het werd gelanceerd in mei 2021 en loopt nog tot juni 2022. Er wordt zowel gewerkt op individueel niveau, via buddytrajecten met 75 duo’s in totaal, als op organisatieniveau. Er worden meer organisaties in het Nederlandstalige netwerk als ankerplek voor de inburgeraar ingezet, een benadering die we kunnen toejuichen. Een buddy moet Nederlands spreken, maar ik vind het jammer dat het criterium ‘Nederlands’ niet wordt geobjectiveerd. Het project richt zich verder op het creëren van een platform voor participatiemogelijkheden en er worden groepsgerichte gemeenschapsvormende activiteiten georganiseerd. We hebben het hierover vorige keer al uitvoerig gehad, maar ik hoor graag van het collegelid hoe dit vandaag loopt.

Welke implicaties heeft de aanpassing van de procedure voor de VGC?

Kan het collegelid een stand van zaken geven over het Lokale Integratiebeleid in Brussel? Werd het Meerjarenplan 2022-2025 aangepast? Hoeveel geld wordt hiervoor uitgetrokken in 2022 en de komende jaren? Werden de nodige documenten ingediend bij de Vlaamse Regering? Hoe verloopt het overleg met Vlaanderen?

Kan het collegelid een stand van zaken geven betreffende het pilootproject ‘CoNnect Brussel’? Hoe verlopen de buddytrajecten? Vindt het collegelid dat het criterium ‘Nederlands’ moet worden geobjectiveerd? Wie zijn de mensen die zich hebben aangemeld om de buddytrajecten te doen?

Mevrouw Lotte Stoops (Groen): Ik wil mezelf even *outen*, want ik ben een van die buddy’s. Ik spreek vrij goed Nederlands, en de buddywerking lukt aardig. Ik sluit me aan bij de vraag om te horen hoe het loopt. Zulke trajecten, die werken met het creëren van een vertrouwensband, worden vertraagd door corona. Er zijn enkele zaken die worden voorgesteld waarbij er online kan worden samengezeten met buddy’s en anderen. Ik ben het traject zeer genegen en krijg goede ondersteuning van de mensen die dit trekken.

Zal het traject worden verlengd, aangezien dit een testproject betreft dat in zeer specifieke omstandigheden moet werken?

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Mijn vraag is gelijkaardig aan die van mevrouw Lotte Stoops. Ik vind dit pilootproject een mooi initiatief. De kansen om uitvoerig het traject te doorlopen met kandidaten waren beperkt. Zal dit project worden verlengd?

Ik ben zeer geïnteresseerd in het antwoord van het collegelid over CoNnect Brussel en de link met inburgeringstrajecten. Dat is een link die we niet mogen vergeten.

Collegelid Pascal Smet: Ik ben blij met het enthousiasme dat de buddy's hier aanwezig tonen voor het project. Ik deel hun enthousiasme, want ik denk dat dit een goed project is.

De heer Gilles Verstraeten heeft een deel van het antwoord over het Lokale Integratiebeleidsplan zelf al gegeven. De VGC diende eind 2021 het Meerjarenplan 2022-2025 in. We hebben ook een aanvraag 2022-2025 ingediend voor subsidies voor het opnemen van de regierol. Die aanvraag is een verdere uitwerking van het Strategisch Meerjarenplan en wil met focus- en resultaatgerichte acties voor de looptijd van deze beleidsperiode een daadwerkelijke impact genereren op vlak van gelijke kansen voor Brusselaars met een migratieachtergrond en het tegengaan van de herkomstkloof. Deze speerpuntacties werden op 16 november 2021 voorgelegd aan de adviesraad Samenleven en Diversiteit en kregen een positief advies. In het kader van het Lokale Integratiebeleid loopt momenteel onze aanvraag voor subsidies.

De toekenning van middelen voor de uitvoering gebeurt via afzonderlijke besluitvorming, binnen de perken van de kredieten van het Meerjarenplan 2022-2025. Naast middelen voor de regierol kijken we uit naar het Plan Samenleven van Vlaams minister Bart Somers. Wanneer deze oproep wordt goedgekeurd en gelanceerd, gaan we hierover ook met de Vlaamse overheid in dialoog. Ik wil herhalen dat de samenwerking met Vlaams minister Bart Somers perfect verloopt.

Mevrouw Bianca Debaets heeft reeds een schriftelijke vraag ingediend om te polsen naar de stand van zaken. Ik heb als antwoord in detail alle informatie gegeven, waarvan ik vandaag de essentie zal herhalen. Voor meer details verwijst ik naar het antwoord op de schriftelijke vraag. Er zijn tot op heden 98 geïnteresseerde nieuwkomers en 96 geïnteresseerde buddy's aangemeld. Uit deze groep zijn sinds de zomer 41 duo's gevormd. We merken dat het aanbod aantrekkelijk is. Er is een sterke interesse bij de deelnemers en de feedback is zeer positief. De activiteiten hebben een grote meerwaarde op het vlak van *community building*. De kwantitatieve resultaten zijn goed in vergelijking met andere proeftuinen.

Zonet heeft mevrouw Lotte Stoops bevestigd dat er een kwalitatieve begeleiding gebeurt vanaf de instap. De opvolging na *matching* moet wel nog verder worden gesystematiseerd, want de begeleiding van de duo's is wel erg arbeidsintensief.

Het blijft een hele uitdaging om organisaties te vinden in het Nederlandstalig netwerk en om goed door te verwijzen. Experimenteren met de vrijwilligerstrajecten leert dat een aparte en specifieke aanpak nodig is.

Ook het Onderzoeksinstituut voor Arbeid en Samenleving (HIVA) is bezig met een tussentijds evaluatierapport. Hun voorlopige vaststellingen lopen parallel met wat de Brusselse proeftuin ons leert.

Het taalcriterium voor het instappen als buddy is “*het spreken van Nederlands en liefst ook enkele andere talen*”. In de praktijk zijn de buddy’s ofwel moedertaalsprekers Nederlands, ofwel Nederlandkundigen met een hoog taalniveau Nederlands. Gezien de doelstellingen van het project wordt dit criterium strikt gehanteerd. Het is echter niet de bedoeling om dit strikt te meten. Heel wat nieuwkomers zien de buddyrelatie als een oefenmogelijkheid. Vandaar dat de buddy’s zelf goed Nederlands moeten spreken.

De doelstelling van het project is niet om een taal cursus aan te bieden, wel een cursus in samenleven waar taal een belangrijk onderdeel van is.

Het is onze ambitie om het project na de proeftuin verder te zetten, gezien het grote enthousiasme. Daarvoor moeten we bijkomende middelen vinden, maar mijn medewerkers zijn ook met veel enthousiasme mogelijke pistes hiervoor aan het uitwerken.

Een belangrijke levensles die ik geleerd heb, is dat je enthousiasme nooit mag onderdrukken. Enthousiasme moet je stimuleren.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): U weet hoe enthousiast ik ben over inburgering en over alles wat gedaan wordt om het beleid daarrond te versterken. Dit project is dus zeker een nuttige toevoeging. Zo denkt ook de Vlaamse Gemeenschap, zoals uit het decreet blijkt.

Uw antwoorden waren duidelijk. Het is nog even afwachten wat het zal worden, zodra de inburgering ook in Brussel verplicht wordt. Dat wordt zeker een extra element in dit verhaal. De vraag is of de VGC dit dan aan iedereen kan aanbieden, want het gaat dan om heel veel mensen. Misschien kan het collegelid daar nog iets meer over zeggen.

De vraag is wanneer die verplichting er zal komen. Er was sprake van 1 april 2022, maar ik vermoed dat dat weleens een aprilvis zou kunnen worden. In de GGC ging het daar gisteren ook over, en we zullen het er volgende week opnieuw over hebben, want ik heb opnieuw een vraag om uitleg ingediend. U ziet dat ik het goed opvolg, met veel enthousiasme.

Ik ben blij dat er rekening gehouden wordt met het taalcriterium. U objectiveert die taalkennis wel niet, het gebeurt op goed vertrouwen – misschien moeten we dat vertrouwen inderdaad hebben. Ik zal nog een schriftelijke vraag stellen omtrent het profiel van de mensen die in het buddyproject stappen.

Mevrouw Lotte Stoops (Groen): Het is belangrijk dat dit kan verdergezet worden. Nieuwkomers moeten zich hier welkom voelen. Het menselijk aspect in dit project draagt bij tot de uitbouw van een netwerk. Zonder zo’n netwerk is het veel moeilijker om je eerste stappen in een maatschappij te zetten. Ik geloof zeker in zulke positieve trajecten.

Ik sta helemaal achter de uitbouw van de relatie tussen *citizen* en *public*. Zo kan de burger zelf stappen zetten om ons samenleven makkelijker te maken.

Mevrouw Khadija Zamouri (Open Vld): Je kan nooit genoeg menselijke bruggen bouwen tussen nieuwkomers en oudkomers. De lessen rond maatschappelijke oriëntatie voor inburgeraars kennen we al. Maar met dit project kan het cement tussen verschillende groepen zeker verstevigd worden. Ik kijk dus ook met enthousiasme uit naar de toekomst.

- *Het incident is gesloten.*

ACTUALITEITSVRAGEN (R.v.O., art. 60)

“Alarmerende” resultaten bij luchtonderzoek in Brussel

De heer Jan Busselen (PVDA): Deze week konden we op verschillende nieuwssites lezen dat op 134 locaties in het Brusselse, waaronder 67 scholen en 2 kinderdagverblijven, de luchtkwaliteit werd gemonitord tussen oktober 2020 en oktober 2021. Dat gebeurde door de vzw Les chercheurs d’Air, in samenwerking met Leefmilieu Brussel en met de steun van Bloomberg Philanthropies en de 19 Brusselse gemeenten.

De resultaten zijn opmerkelijk: op geen enkele locatie bleven de gemeten waarden voor stikstofdioxide (NO₂) onder de nieuwe drempel die de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) sinds september aanbeveelt.

Twee zwarte punten slagen er niet eens in om de minder strenge Europese normen te halen, die intussen achterhaald blijken te zijn. Aan de Kruidtuinlaan werd gemiddeld meer dan 50 microgram gemeten, en aan de Dansaertstraat meer dan 40. Die laatste plek is een voorbeeld van een zogenaamde *street canyon*, een smalle straat met aan beide kanten hoge bebouwing, waardoor de lucht er minder gemakkelijk circuleert. Zulke straten zijn hotspots voor luchtverontreiniging. Vaak liggen daar ook scholen.

Kinderen zijn extra kwetsbaar voor NO₂-verontreiniging. Het is dan ook niet normaal of aanvaardbaar dat zoveel scholen worden blootgesteld aan hoge concentraties stikstofdioxide, die schadelijk zijn voor de gezondheid.

Intussen kennen we de resultaten van die metingen, maar in hoeveel Nederlandstalige scholen waren er meetpunten voorzien? Hebt u zicht op de luchtkwaliteit in de klassen zelf? Kinderen zitten namelijk vele uren in de klas.

Op welke manier wil dit College de luchtkwaliteit verbeteren in de scholen en buiten de scholen? Welke stappen gaat u daarvoor ondernemen?

Collegelid Sven Gatz: Binnen het College vinden wij een goede luchtkwaliteit uiterst belangrijk, niet alleen voor de gebruikers van onze voorzieningen in het onderwijs en de cultuursector, maar voor alle Brusselaars.

Vanuit de VGC beschikken wij echter niet over alle hefboomen om de luchtkwaliteit op gewestelijk niveau aan te pakken en te verbeteren. De bewaking en het behoud van de milieukwaliteit en dus van de luchtkwaliteit, zijn een bevoegdheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Over het aantal meetpunten in de Nederlandstalige scholen verwijs ik u naar de lijst in het rapport op <https://www.leschercheursdair.be/rapport-campagne-les-chercheurs-dair/>.

De identificatie van de Nederlandstalige scholen is niet altijd eenduidig. Soms is er op 1 campus zowel een Nederlandstalige als een Franstalige school aanwezig met dezelfde naam. Met zekerheid kunnen 8 Nederlandstalige scholen aangeduid worden in de lijst. Het gaat om volgende basisscholen: Zavelput (Sint-Agatha-Berchem); Paloke (Sint-Jans-Molenbeek);

Poelbos (Jette); Everheide (Evere); De Boomhut (Sint-Jans-Molenbeek); Balder (Sint-Gillis); De Knipoog (Sint-Jans-Molenbeek) en Vandeborne (Jette).

In het rapport doen de onderzoekers 4 terechte aanbevelingen. Ten eerste, een zero-emissiezone creëren tegen 2030. Ten tweede, meer ruimte maken voor duurzame mobiliteit. Ten derde, zero-emissie voor taxi's, Uber en bestelwagens tegen 2025 en voor grote vrachtwagens en bussen tegen 2030. En ten vierde, schoolstraten creëren die permanent gesloten zijn voor wegverkeer.

Al deze aanbevelingen moeten op het niveau van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest of de gemeente besproken en geïmplementeerd worden. Er liggen concrete plannen op tafel, maar niet altijd volgens het tijdsplan van de onderzoekers. Ook de gemeenten doen meer dan een duit in het zakje.

Alle scholen zijn inmiddels uitgerust met CO₂-meters om de luchtkwaliteit van hun klassen in het oog te houden. Dat is zeker niet slecht, maar zij meten geen stikstofdioxide. En ongefilterd ventileren haalt de buitenlucht ongezuiverd naar binnen. Daar moeten we ons geen illusies over maken.

Wat doen we wel vanuit de VGC Onderwijs? Bij nieuwe schoolgebouwen en grote renovaties wordt de installatie van ventilatiesystemen opgenomen in de werken. Deze ventilatiesystemen beschikken over filters die de luchtkwaliteit in de klas- en andere schoollokalen aanzienlijk verbeteren.

Met het project BuitenSpel zijn intussen meer dan 150 speelplaatsen gerenoveerd, *and still counting*. Niet alleen geven we de scholen daarmee de kans om hun speelplaatsen in te richten tot een kindvriendelijke, uitdagende en creatieve omgeving, maar dankzij de vergroening van deze speelplaatsen zorgen we ook – ik ben voorzichtig: deels – voor natuurlijke luchtzuivering.

Het zwaartepunt van dit debat ligt toch bij het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Ik nodig u dan ook uit om het daar verder te zetten.

De heer Jan Busselen (PVDA): Natuurlijk is dit een bevoegdheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest. Luchtkwaliteit gaat het petje van de VGC blijkbaar te boven.

Nochtans waren de metingen een kans voor de Nederlandstalige scholen om de problematiek rond luchtkwaliteit beter te vatten. Als er maar 8 scholen (van de 52) hebben meegedaan, vind ik dat een gemiste kans. We hadden daar proactiever kunnen aan deelnemen.

U vermeldt de projecten rond de heraanleg van groenere speelplaatsen. Dat is een positieve zaak. Ik heb dat zelf kunnen vaststellen in basisschool Poelbos. Maar voor de luchtkwaliteit binnenin de scholen verwijst u alleen naar nieuwbouw. We weten allemaal hoelang het kan duren voor er een school staat. Bovendien zullen we nog lang moeten wachten totdat alle bestaande scholen gerenoveerd zijn. Nochtans zijn er al mogelijkheden om die luchtkwaliteit te verbeteren: er kan gebruikgemaakt worden van machinale luchtreinigers in gesloten ruimten.

Uw afwachtende houding stelt me een beetje teleur. U zegt dat in de nieuwe schoolgebouwen werk wordt gemaakt van betere lucht. Binnen 20 of 30 jaar beschikken de kinderen in het Brusselse Nederlandstalige onderwijs over gezonde lucht: dat is belangrijk, met name voor hun concentratie. Maar voor alle kinderen die nu in de schoolbanken zitten, doen we helaas niets. We doen dus te weinig.

Collegelid Sven Gatz: U stelt de zaken wat te zwart-wit voor. De afgelopen 10 tot 20 jaar zijn er al heel wat inspanningen geleverd. Veel schoolgebouwen hebben nu al een betere ventilatie. Ik vind uw vraag terecht, maar tegelijk blijf ik erbij dat het zinvoller is om gebruik te maken van de hefboomen die we gewestelijk ter beschikking hebben. De Brusselse Hoofdstedelijke Regering maakt daar ook daadwerkelijk gebruik van, al staat het u vrij om dat niet voldoende te vinden. Volgens mij moet daar het zwaartepunt van onze acties liggen.

Daarnaast geloof ik ook dat het resultaat niet beter zou zijn als er meer Nederlandstalige scholen zouden hebben deelgenomen. Een aantal van de scholen zijn typevoorbeelden. Zo ligt Poelbos aan de rand van het bos, terwijl andere scholen midden in het drukke hart van Sint-Jans-Molenbeek liggen. Met die vastgestelde typologieën zouden de resultaten niet veel anders geweest zijn met meer deelnemende scholen.

Een punt waarover we het hoogstwaarschijnlijk eens zijn, is dat we eraan zullen moeten werken, en zelfs harder dan we nu doen.

- *Het incident is gesloten.*

De resultaten van de eerste Koalatest

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Deze vraag gaat over een onderwerp dat mij na aan het hart ligt en waarover ik al geregeld vragen stelde: taaltests, taalscreenings, taalbegeleiding, taalbaden, noem maar op. Op dat vlak kent het Vlaams onderwijs een nieuwe verplichting: kleuters van 5 jaar oud moeten sinds dit schooljaar een Koalatest afleggen, een taaltest om in te schatten of ze klaar zijn voor het eerste leerjaar basisonderwijs.

De taaltest, ontwikkeld door onderzoekers van de KU Leuven, bestaat uit verschillende speelse doe-, zoek- en kiesopdrachten en is bedoeld om taalachterstand bij kleuters op te sporen. Met dit sterke initiatief van Vlaams minister van Onderwijs Ben Weyts kunnen kinderen die onvoldoende taalvaardig zijn, extra begeleiding krijgen voordat ze aan het lager onderwijs beginnen.

Na de test krijgen de kleuters een groene, oranje of rode code. Een groene code betekent dat er niets aan de hand is: de kleuter is voldoende taalvaardig om aan het lager onderwijs te beginnen. Als een kleuter een oranje code krijgt, is er wat extra taalondersteuning nodig, en bij een rode code moet die ondersteuning intensief zijn.

Taaltesten voor kleuters in Brussel zijn niet nieuw. In feite zou je zelfs kunnen zeggen dat Vlaanderen inspiratie is gaan zoeken in Brussel. Het is in elk geval belangrijk dat aan het resultaat een goed gevolg wordt gegeven om de gelijke kansen zoveel mogelijk te verzekeren en in de praktijk te realiseren.

Op de website van de *Vrt* las ik op 3 februari 2022 dat er een steekproef is afgenomen bij ongeveer 1 op de 5 scholen. 86 % van de kinderen scoorde groen, 11 % oranje en 4 % rood. In de centrumsteden zijn de resultaten wel enigszins anders. Zo scoorde in Brussel 68 % van de leerlingen groen. Dat is nog een behoorlijk hoog cijfer, zelfs hoger dan ik had verwacht, gelet op het feit dat meer dan 70 % van de Brusselse leerlingen thuis geen Nederlands spreekt. 24 % scoorde oranje en 8 % rood. Een derde van de kinderen heeft extra taalondersteuning nodig, waarvan bijna 1 op de 10 intensief.

Opvallend: die Brusselse cijfers zijn vergelijkbaar met de resultaten in Antwerpen, waar 72 % groen scoort en 28 % taalondersteuning nodig heeft. Ik hoor wel dat niet alle Brusselse Nederlandstalige scholen hebben deelgenomen, hoewel de test in principe al verplicht is.

Aan de hand van de resultaten kunnen leerkrachten de kleuters extra begeleiding geven om de taalachterstand weg te werken. Bij code rood bestaat de mogelijkheid om het kind een taalbad aan te bieden. Daar hebben we het al vaak over gehad. Voor de test en de taalondersteuning maakte Vlaams minister Ben Weyts 12 miljoen euro vrij, wat overeenkomt met 240 extra voltijdse leerkrachten die ter beschikking staan van de scholen.

Wat zijn de resultaten van de Brusselse scholen? Kunt u daar meer details over geven? Hoeveel scholen hebben deelgenomen? Hoeveel scholen hebben niet deelgenomen? Zijn er belangrijke verschillen tussen de afzonderlijke scholen?

Welk gevolg wordt er gegeven aan de resultaten? Wat voor begeleiding wordt er georganiseerd? Wordt voor de kleuters met een code rood daadwerkelijk een taalbad opgezet?

Wat is ten slotte de betrokkenheid van het Onderwijscentrum Brussel? Verleent het OCB ondersteuning bij de opvolging en de extra begeleiding?

Collegelid Sven Gatz: Ik begin met de resultaten. In het eerste trimester van dit schooljaar werd er in de derde kleuterklas in heel Vlaanderen voor het eerst de taalscreening Koala georganiseerd. 85 % van de kleuters over heel Vlaanderen behaalt een goed niveau inzake Nederlandse taalvaardigheid. De taalvaardigheid in andere talen die het kind spreekt, werd niet getoetst. Dat zou in de toekomst wat mij betreft een interessante uitdieping kunnen zijn.

De verschillen die in de resultaten naar voren kwamen, zijn grotendeels terug te brengen tot de achtergrondkenmerken van de kinderen. In Brussel heeft 32 % van de kinderen extra taalsteun nodig, in Antwerpen 28 %. Dat verschil is relatief klein, kleiner ook dan ik had verwacht. Een interessante toevoeging is Gent: daar heeft 21 % van de kinderen extra steun nodig. Gelet op de bevolkingssamenstelling in de steden en in de scholen zijn het grofweg vergelijkbare percentages.

Het gaat hier inderdaad om regio's met een proportioneel hoge instroom van sociaal kwetsbare kinderen. Zoals u in uw vraag al vermeldde, moet daarbij worden benadrukt dat ook, of zelfs, in deze regio's de meerderheid van de kinderen een groene score behaalt en dat toch heel wat van die kinderen een laag SES-profiel en een niet-Nederlandstalige achtergrond heeft. Dat sterkt ons om op de ingeslagen weg voort te gaan.

Het doel van de taalscreening is niet om scholen met elkaar te vergelijken. De resultaten worden gebruikt om het taalbeleid en de taalbegeleiding op individueel niveau, op klas- en op schoolniveau te optimaliseren.

U vraagt welk gevolg er wordt gegeven aan de resultaten. Die discussie hebben we al ten dele gevoerd, maar ik herhaal het graag omdat we het al jaren doen en zullen blijven doen. Een taaltoets moet in de eerste plaats een hulpmiddel zijn voor de school en de leerkracht:

- om een taalbeleid te ontwikkelen op maat van de lokale school;
- om een klasbeleid te ontwikkelen dat zowel de taalsterke als de taalzwakke leerlingen uitdaagt. Differentiatie is nu eenmaal een van de grootste uitdagingen voor een leerkracht;
- om individuele leerlingen of groepen leerlingen taalgericht te ondersteunen;

- om ouders te informeren over de evolutie van hun kind.

Vastgestelde tekorten op het vlak van taalvaardigheid bij jonge kinderen kunnen het best in de klas aangepakt worden vanuit een krachtige taalleeromgeving met gerichte ondersteuning. De taalscreening is een belangrijk hulpmiddel om in de derde kleuterklas nog gericht in te zetten op taalstimuleringsinitiatieven bij kleuters die het wat moeilijker hebben.

De resultaten worden gebruikt om het taalbeleid en de taalbegeleiding op individueel niveau, klasniveau en schoolniveau te optimaliseren. Scholen ontwikkelen op basis van deze en andere resultaten taalactiveringstrajecten op maat van hun klas en van individuele leerlingen.

Ondersteuners van het Onderwijscentrum Brussel ondersteunen scholen bij de afname van de test, de interpretatie van de resultaten en de ontwikkeling van taalintegratietrajecten die inspelen op wat de leerlingen nodig hebben.

Wat betreft de rol van het OCB, zijn wij naast de stad Gent, de enige lokale overheid die dergelijke taalscreening en taaltesten via een onderwijscentrum aanbiedt. Samen met het OCB spelen we daar al jaren een zeer actieve rol in, en we willen dat ook blijven doen. Deze momentopname van een toets die gelijke kansen voor alle kinderen beoogt, blijft heel belangrijk. Ze is taalgebonden. In de toekomst zou ze ook meer ‘talen-gebonden’ moeten kunnen worden. Tegelijk moeten we duidelijk ook de sociale achtergrond van de leerlingen in ogenschouw nemen om de nodige stappen vooruit te kunnen zetten.

Ik had de indruk dat u de meeste antwoorden op uw eigen vragen al kende, maar zoals u al aangaf, is het goed dat Vlaanderen op dit punt het Brusselse voorbeeld heeft gevolgd. Hopelijk kan de Koalatest nog evolueren. Het is een belangrijk instrument, aangezien het zijn voornaamste doelstelling is om optimale levenskansen aan alle kinderen te bieden. Ik zie de test dan ook in dat bredere geheel.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Als ik alle antwoorden op mijn vragen al zou kennen, dan zou ik ze niet stellen. U geeft me hier te veel eer, mijnheer het collegelid. Nee, het is goed om te horen dat het OCB ook hier een actieve rol opneemt in opvolging en ondersteuning. In feite had ik het ook niet anders verwacht. Uiteindelijk is dat het allerbelangrijkste, en ik ben blij dat u die ambitie deelt.

Een term die u angstvallig blijft mijden – het is me al eerder opgevallen als we over dit onderwerp spreken – is het idee van het taalbad. Hoe zou de aangepaste ondersteuning er kunnen uitzien voor die leerlingen die een rood resultaat behalen en intensieve begeleiding nodig hebben? Hoe vullen we dat in? Daarover had ik graag wat meer details gekregen. Zoals u ook hier weer merkt, heb ik niet alle antwoorden in pacht. U spreekt van een integratietraject op klasniveau, met hier en daar wat aanpassingen, maar wat betekent dat concreet?

Collegelid Sven Gatz: Allereerst is het heel belangrijk dat wij binnen deze Raad collectief beseffen dat het Nederlandstalige onderwijs op zich al een taalbad is voor alle kinderen die er les volgen. Doordat de grote meerderheid van de leerlingen in bijna alle scholen anderstalig is, is het Nederlandstalig onderwijs in feite een taalbad. Ik durf het zelfs een grootschalige toepassing van immersieonderwijs te noemen. Dat zijn de feiten! Het is een kwestie van hoe je de zaak kadert.

Uw – overigens terechte – vraag in dat verband is dan wat we doen voor de kinderen die niet zo goed meekunnen in het Nederlands. De zaken die ik heb opgesomd in verband met taalscreening, taalgedifferentieerd werken enzovoort, komen in feite neer op een vorm van taalbad. U schijnt veel belang te hechten aan een onderdompeling in een warme badkuip; ik vind dat de douches van het OCB prima werken. Dat is misschien de nuance tussen u en mij; we vinden het beiden belangrijk dat kinderen meer kansen krijgen door het Nederlands zo goed mogelijk te beheersen, de vraag is alleen hoe we dat doen. Omdat dat een pedagogisch gegeven is, stel ik voor dat ik u en de andere raadsleden schriftelijk wat meer informatie over de exacte werkwijze van het OCB bezorg. Want dat ze heel wat doen, staat buiten kijf. Over het belang ervan zijn we het eens, maar het spanningsveld tussen taalbad en taaldouche vind ik een interessant gegeven, een permanent debat waard, in de wetenschap dat we grotendeels hetzelfde doel nastreven.

De heer Gilles Verstraeten (N-VA): Ik wil er geen al te uitgebreide sanitaire discussie van maken over de merites van bad tegenover douche. Wat het verschil tussen beide is inzake taalbegeleiding, wil ik nog wel eens zien. Ik hoop dat de extra informatie die u me zult verschaffen, me duidelijkheid zal bieden. Dan zullen we de discussie over de merites van baden dan wel douches in de toekomst zeker nog eens voeren.

- *Het incident is gesloten.*

- *De vergadering wordt om 11.46 uur gesloten.*

- *De Raad gaat tot nadere bijeenroeping uiteen.*

BIJLAGEN

Commissievergaderingen - verslagen

Commissie voor Onderwijs en Scholenbouw van 2 februari 2022

Vragen

INTEGRAAL VERSLAG

– Stuk 797 (2021-2022) – Nr. 1

Schriftelijke vragen – Indiening

Er werden schriftelijke vragen ingediend door mevrouw Bianca Debaets, mevrouw Khadija Zamouri en de heer Fouad Ahidar.

TREFWOORDENREGISTER

Actualiteitsvragen

- Zie** - “Alarmerende” resultaten bij luchtonderzoek in Brussel
- Resultaten van de eerste Koalatest

“Alarmerende” resultaten bij luchtonderzoek in Brussel, blz. 26

Coronabarometer in het onderwijs en de kwaliteit van afstandsonderwijs in de Nederlandstalige scholen in Brussel, blz. 18

Coronamaatregelen in het Nederlandstalig onderwijs in functie van de coronacrisis en de Omikronvariant, blz. 11

Lokale Integratiebeleidsplan en het proefproject CoNnect Brussel, blz. 23

Multifunctioneel Centrum voor Kasterlinden en Zaveldal, blz. 15

Resultaten van de eerste Koalatest, blz. 29

Stand van zaken van de uitvoering van het Armoedeplan VGC, blz. 3

Stand van zaken van het zwembadproject op de Abattoir, blz. 22

Vraag

- Zie** - Zijinstromers voor kindbegeleiding

Vragen om uitleg

- Zie** - Coronamaatregelen in het Nederlandstalig onderwijs in functie van de coronacrisis en de Omikronvariant
- Lokale Integratiebeleidsplan en het proefproject CoNnect Brussel
- Multifunctioneel Centrum voor Kasterlinden en Zaveldal
- Stand van zaken van de uitvoering van het Armoedeplan VGC
- Stand van zaken van het zwembadproject op de Abattoir
- Coronabarometer in het onderwijs en de kwaliteit van afstandsonderwijs in de Nederlandstalige scholen in Brussel

Zijinstromers voor kindbegeleiding, blz. 8